

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดอำนาจเจริญ

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

■ ความเป็นมาของจังหวัด

จังหวัดอำนาจเจริญ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ โดยแยกออกจากจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๘๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๓,๑๖๒.๒๔๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๙๗๕,๙๐๒ ไร่

■ ประวัติเมืองอำนาจเจริญ

เมื่อประมาณปีพุทธศักราช ๒๓๙๓ ท้าวอุปราชาเจ้าเมืองจำพร แขวงสุวรรณเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในปัจจุบัน ได้อพยพครอบครัวเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวมาตั้งถิ่นฐานอยู่บ้านค้อใหญ่ (ปัจจุบันคือบ้านอำนาจ ตำบลอำนาจ อำเภอสิรินธร)

พุทธศักราช ๒๔๐๑ ท้าวจันทบุรุม (เสือ) ผู้ครองเมืองในสมัยต่อมา ได้กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ยกฐานะบ้านค้อใหญ่ขึ้นเป็นเมืองอำนาจเจริญ และท้าวจันทบุรุม (เสือ) ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าให้เป็นเจ้าเมือง มียศเป็นพระอมรอำนาจ (เสือ อมรสิน) และเป็นเมืองในการปกครองของนครเขมรราช

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีการปฏิรูปการปกครอง เมืองอำนาจเจริญได้ยกฐานะเป็นอำเภออำนาจเจริญ และย้ายไปขึ้นเป็นอำเภอในการปกครองของจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีนายอำเภอคนแรก คือ รองอำมาตย์โทหลวงอเนกอำนาจ (เปี้ย สุวรรณภู)

พุทธศักราช ๒๔๕๙ ได้ย้ายที่ตั้งอำเภออำนาจเจริญจากสถานที่เดิม (บ้านอำนาจ อำเภอสิรินธรในปัจจุบัน) มาตั้ง ณ ตำบลบึง ซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองในปัจจุบัน และยุบเมืองอำนาจเจริญเป็นตำบล ชื่อว่าตำบลอำนาจ ชาวบ้านชอบเรียกว่า เมืองอำนาจน้อย

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พุทธศักราช ๒๕๓๖ ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตรงกับวันพุธ แรม ๓ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีระกา ยกฐานะอำเภออำนาจเจริญเป็นจังหวัดอำนาจเจริญ ประกอบด้วยอำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอชนุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนม อำเภอหัวตะพาน อำเภอเสนางคนิคม และกิ่งอำเภอลืออำนาจ (ปัจจุบัน คือ อำเภอสิรินธร)

■ ลักษณะทางกายภาพ

(๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอำนาจเจริญตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๕ องศา ๓๐ ลิปดาเหนือ ถึง ๑๖ องศา ๓๐ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๔ องศา ๑๕ ลิปดาตะวันออก ถึง ๑๐๕ องศา ลิปดาตะวันออก

ทิศเหนือ : ติดเขตจังหวัดยโสธร ที่อำเภอเลิงนกทา และจังหวัดมุกดาหารที่อำเภอดอนตาล

ทิศใต้ : ติดเขตจังหวัดอุบลราชธานี ที่อำเภอม่วงสามสิบ

ทิศตะวันออก : ติดเขตประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามแนวฝั่งแม่น้ำโขง ด้านอำเภอชนุมาน เป็นระยะทาง ๓๘ กิโลเมตร และจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอเขมรราช อำเภอกุดข้าวปุ้น และอำเภอตระการพืชผล

ทิศตะวันตก : ติดเขตจังหวัดยโสธร ที่อำเภอป่าติ้ว และอำเภอเลิงนกทา

■ ภาพที่ ๑ แผนที่จังหวัดอำนาจเจริญ

(๒) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ลุ่มมีเนินเขาเตี้ยๆ ทอดยาวไปจรดจังหวัดอุบลราชธานี ที่อำเภอขามเฒ่า ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและดินลูกรังบางส่วน มีลำน้ำสายใหญ่ไหลผ่าน ได้แก่ ลำเซบก และลำเซบาย

(๓) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป จังหวัดอำนาจเจริญจัดอยู่ในเขตอากาศแบบ Tropical Savannah คือจะเห็นความแตกต่างของฤดูฝนและฤดูแล้งอย่างชัดเจนมีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อนและมีอุณหภูมิสูงตลอดปี ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีฝนตก ๗๙ วัน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ ๘๘๑.๗ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๓.๔ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด ๒๑.๖ องศาเซลเซียส ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน

(๔) ข้อมูลการปกครอง

โครงสร้างการบริหารราชการในจังหวัดและหน่วยการปกครองจังหวัดอำนาจเจริญมีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ๓ รูปแบบ คือ

(๔.๑) การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย ส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยงาน ในพื้นที่จังหวัด จำนวน ๒๒๑ ส่วนราชการ และหน่วยงานอิสระ จำนวน ๕ ส่วนราชการ

(๔.๒) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการออกเป็น ๒ ระดับ คือ

- ระดับจังหวัด ประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๖ ส่วนราชการ
- ระดับอำเภอ ประกอบด้วย ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอชานุมาน อำเภอปทุมราชวงศา อำเภอพนา อำเภอเสนางคนิคม อำเภอหัวตะพาน และอำเภอสิรินธร มี ๕๖ ตำบล ๖๐๗ หมู่บ้าน ๓๐ ชุมชน

(๔.๓) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๔ แห่ง ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๑ แห่ง
- เทศบาล จำนวน ๒๔ แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง จำนวน ๑ แห่ง คือ เทศบาลเมืองอำนาจเจริญและเทศบาลตำบล จำนวน ๒๓ แห่ง คือ เทศบาลตำบลน้ำปลีก เทศบาลตำบลไค้คำ เทศบาลนาวัง เทศบาล นาหมอม้า เทศบาลนายม เทศบาลตำบลชานุมาน เทศบาลตำบลโคกก่ง เทศบาลตำบลปทุมราชวงศา เทศบาลตำบลนาป่าแซง เทศบาลตำบลห้วย เทศบาลตำบลหนองข่า เทศบาลตำบลพนา เทศบาลตำบลพระเหลา เทศบาลตำบลเสนางคนิคม เทศบาลตำบลสิริเสนางค์ เทศบาลตำบลหัวตะพาน เทศบาลตำบลรัตนวาปีศรีเจริญ เทศบาลตำบลเค็งใหญ่ เทศบาลตำบลอำนาจ เทศบาลตำบลสามหนอง เทศบาลตำบลดงมะยาง เทศบาลตำบลโคกกลาง เทศบาลตำบลเปือย

- องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๙ แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบุ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลปลาเค้า องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพรวน องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างนกทา องค์การบริหารส่วนตำบลคึมใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำปลีก องค์การบริหารส่วนตำบลนาจิก องค์การบริหารส่วนตำบลโนนโพธิ์ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหนามแท่ง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองมะแซว องค์การบริหารส่วนตำบลกุดปลาตุก องค์การบริหารส่วนตำบลนาผือ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเมย องค์การบริหารส่วนตำบล นาแต่ องค์การบริหารส่วนตำบลชานุมาน องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสาร องค์การบริหารส่วนตำบลคำเขื่อนแก้ว องค์การบริหารส่วนตำบลปากอ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนงาม องค์การบริหารส่วนตำบลนาหว้า องค์การบริหารส่วนตำบลคำโพน องค์การบริหารส่วนตำบลลือ องค์การบริหารส่วนตำบลพนา องค์การบริหารส่วนตำบลไม้กลอน องค์การบริหารส่วนตำบลจานลาน องค์การบริหารส่วนตำบลโพนทอง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่สีสุก องค์การบริหารส่วนตำบลนาเวียง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองสามสี องค์การบริหารส่วนตำบลจิกตุ๋ องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างถ่อน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลโพนเมืองน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลคำพระ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว องค์การบริหารส่วนตำบลไร่ขี องค์การบริหารส่วนตำบลแมต องค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง

ตารางที่ ๑ จำนวนตำบล หมู่บ้าน เทศบาล และ อบต. ในจังหวัดอำนาจเจริญ

ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.
๑	เมืองอำนาจเจริญ	๑๙	๑๙๔	๕	๑๕
๒	ขานุมาน	๕	๖๒	๒	๔
๓	ปทุมราชวงศา	๗	๗๓	๔	๔
๔	พนา	๔	๕๖	๒	๓
๕	เสนางคนิคม	๖	๕๘	๒	๕
๖	ห้วยตะพาน	๘	๘๕	๓	๕
๗	ลืออำนาจ	๗	๗๙	๕	๓
รวม		๕๖	๖๐๗	๒๓	๓๙

(๕) ข้อมูลประชากร

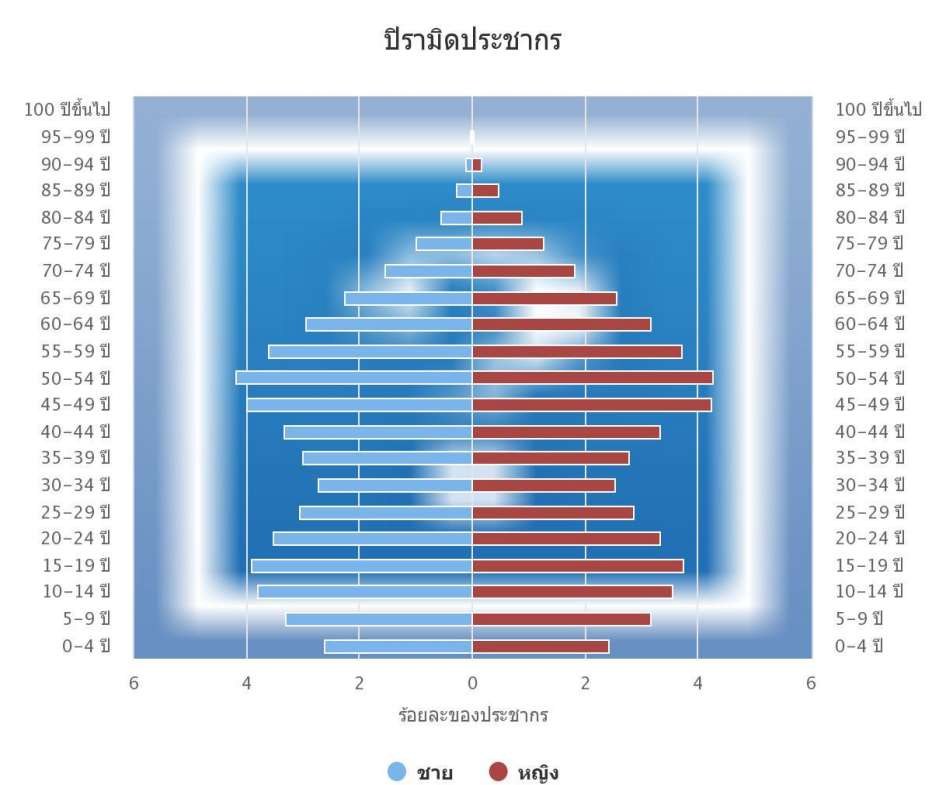
จังหวัดอำนาจเจริญมีประชากร ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวนทั้งสิ้น ๓๓๕,๔๘๓ คน แบ่งเป็น ชาย ๑๘๖,๕๙๙ คน หญิง ๑๔๘,๘๘๔ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑๒๔,๓๕๒ ครัวเรือน แบ่งเขตปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ / ๕๖ ตำบล / ๖๐๗ หมู่บ้าน อบท. ๖๔ แห่ง แบ่งออกเป็น อบจ. ๑ แห่ง / เทศบาลเมืองฯ ๑ แห่ง / เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และ อบต. ๓๙ แห่ง

ตารางที่ ๒ จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ แยกตามรายอำเภอ

อำเภอ	ชาย	หญิง	รวม
เมืองอำนาจเจริญ	๖๔,๘๗๔	๖๖,๑๖๘	๑๓๑,๐๔๒
ขานุมาน	๒๐,๙๑๘	๒๐,๙๗๔	๔๑,๘๙๒
ปทุมราชวงศา	๒๔,๕๙๑	๒๔,๔๔๔	๔๙,๐๓๕
พนา	๑๐,๙๐๕	๑๐,๙๐๘	๒๑,๘๑๓
เสนางคนิคม	๒๐,๐๔๑	๒๐,๕๗๗	๔๐,๖๑๘
ห้วยตะพาน	๒๔,๔๑๑	๒๔,๕๑๑	๔๘,๙๒๒
ลืออำนาจ	๒๐,๘๕๙	๒๑,๓๐๒	๔๒,๑๖๑
รวม	๑๘๖,๕๙๙	๑๔๘,๘๘๔	๓๓๕,๔๘๓

ข้อมูล ณ เดือน กรกฎาคม ๒๕๖๕
<https://stat.bora.dopa.go.th>

ภาพที่ ๒ พีรามิดประชากร จังหวัดอำนาจเจริญ ปี ๒๕๖๓ เขตสุขภาพที่ ๑๐

หน่วยงาน : DOH Dashboard กรมอนามัย (ข้อมูลจาก HDC)

(๖) การนับถือศาสนา

๖.๑) ศาสนสถาน

- วัดมหานิกาย ๓๓๓ แห่ง
- วัดธรรมยุติกนิกาย ๔๘ แห่ง
- พระอารามหลวง ๑ แห่ง (ธรรมยุติกนิกาย)
- โบสถ์คริสต์ ๖ แห่ง
- ศาลเจ้า ๑ แห่ง

๖.๒) ผู้นำทางศาสนา

- เจ้าคณะจังหวัดอำนาจเจริญ (มหานิกาย) : พระราชปรีชาญาณมุนี วัดบ่อชะแงง อ.หัวตะพาน
- เจ้าคณะจังหวัดอำนาจเจริญ (ธรรมยุติกนิกาย) : พระครูถาวรศาสนคุณ วัดสำราญนิเวศ (พระอารามหลวง) อ.เมืองอำนาจเจริญ

๖.๓) การเผยแผ่คุณธรรมจริยธรรม

- โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ จำนวน ๕ โรงเรียน
- สำนักปฏิบัติธรรม มหานิกาย จำนวน ๑๕ สำนัก ธรรมยุต จำนวน ๖ สำนัก หน่วยอบรมประจำตำบล จำนวน ๕๘ หน่วย อุทยานการศึกษา จำนวน ๗ วัด วัดพัฒนาตัวอย่าง จำนวน ๑๑ วัด
- ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๔๔ แห่ง
- ลานธรรม ลานวิถีไทย ๑๖ แห่ง

- ชุมชนคุณธรรมน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขับเคลื่อนด้วยพลัง “บวร”

๑๒๐ แห่ง

(๗) วัฒนธรรมและประเพณี

- สภาวัฒนธรรมจังหวัด ๑ แห่ง
- สภาวัฒนธรรมหมู่บ้าน ๔๐๗ แห่ง
- สภาวัฒนธรรมอำเภอ ๗ แห่ง
- ศูนย์วัฒนธรรมเฉลิมราช ๒ แห่ง
- สภาวัฒนธรรมตำบล ๕๖ แห่ง
- ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ๑๘ แห่ง
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ๑ แห่ง

วัฒนธรรม ประเพณี ของจังหวัดอำนาจเจริญ มีเอกลักษณ์เช่นเดียวกันกับวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของชาวอีสานโดยทั่วไป ที่เรียกว่า “ฮีตสิบสอง” ได้แก่ เดือนหนึ่งหรือเดือนอ้ายประเพณีบุญเข้ากรรมหรือปรีวากรรมเดือนสองหรือเดือนยี่ประเพณีบุญคูณลาน เดือนสามประเพณีบุญข้าวจี เดือนสี่ประเพณีบุญแห่แห่เดือนห้าประเพณีบุญสงกรานต์ เดือนหกประเพณีบุญบั้งไฟ เดือนเจ็ดประเพณีบุญข้าฮะ เดือนแปดประเพณีบุญเข้าพรรษา เดือนเก้าประเพณีบุญข้าวประดับดิน เดือนสิบประเพณีบุญข้าวสากเดือนสิบเอ็ดประเพณีบุญออกพรรษา และเดือนสิบสองประเพณีบุญกฐิน

(๘) สถานที่ที่น่าสนใจและสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดอำนาจเจริญ

วัดถ้ำแสงเพชร

วัดถ้ำแสงเพชร หรือวัดศาลาพันห้อง เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมสายพระอาจารย์ ชา สุภัทโท ซึ่งในอดีตหลวงปู่ได้มาทำวัตรเช้าเย็น เจริญพระพุทธมนต์นั่งสมาธิที่ถ้ำแห่งนี้ ตัววิหารตั้งอยู่บนยอดเขาสูงประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ ยาว ๑๙ เมตร ภายในเจดีย์สถูปมีหุ่นขี้ผึ้งรูปเหมือนหลวงปู่ชาสุภัทโทและภาพเขียนฝาผนังสีน้ำพุทธประวัติ ส่วนถ้ำนั้นจะอยู่ทางด้านทิศเหนือของวิหาร มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่เป็นพระประธาน ลักษณะงดงาม ภายในถ้ำมีเกล็ดหินสองประกายวิบวับคล้ายแสงเพชร เป็นที่มาของชื่อถ้ำ ส่วนบริเวณรอบๆ รมรื่นด้วยต้นไม้สีเขียว บรรยากาศสงบเงียบเหมาะสำหรับการไปปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง

พุทธอุทยาน

พุทธอุทยานและพระมงคลมิ่งเมืองตั้งอยู่ที่เขาดานพระบาท ห่างจากตัวเมืองไปด้านเหนือประมาณ ๓ กิโลเมตรบริเวณวัดเป็นหินดานธรรมชาติ รมรื่นด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด ซึ่งได้รับการปรับแต่งให้เป็น “พุทธอุทยาน” ส่วนพระมงคลมิ่งเมืองหรือ พระใหญ่ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๑๑ เมตร ความสูงจากระดับพื้นดินถึงยอดเปลวรัศมี สูง ๒๐ เมตร เป็นพระพุทธรูปที่ได้รับอิทธิพลสกุลศิลปะอินเดียเหนือ (ปาละ) ที่แผ่อิทธิพลมายังภาคอีสานของไทย เมื่อพันปีเศษ ออกแบบโดย จิตร บัวบุศย์ ก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กครอบองค์เดิม ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปูนปั้น แล้วแต่งองค์พระด้านนอกด้วยกระเบื้องโมเสกสีทอง สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะงดงามประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทางด้านหลังของพระมงคลมิ่งเมืองมีพระพุทธรูปแปลกอีก ๒ องค์ ห่มจีวรเหลือง มีนามว่า “พระละฮาย” หรือชาวบ้านเรียกว่า “พระขี้ลาย” หมายถึง ไม่สวย ไม่งาม โดยเรียกตามรูปลักษณะขององค์พระพุทธรูปโบราณพบในหนองน้ำ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ ครั้งที่มีการปรับปรุงบริเวณโดยรอบเพื่อทำฝายกั้นน้ำเชื่อกันว่าเป็นพระที่ให้โชคลาภ ประชาชนมักเดินทางมาขอพรอยู่เสมอ

อ่างเก็บน้ำพุทธอุทยาน

อยู่ห่างจากตัวเมืองอำนาจเจริญประมาณ ๓ กิโลเมตร มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ของกรมชลประทาน ปัจจุบันมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัด

วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาผึ้ง

วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาผึ้งตั้งอยู่บนเส้นทางสายอำนาจเจริญ - เขมราฐ ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตรจากตัวอำเภอเมืองอำนาจเจริญลักษณะพื้นที่เป็นภูเขาหินทราย อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงห้วยกองดังบกอี มีจุดชมวิวยุทธราชที่ที่สวยงามและน่าสนใจหลายจุด

แหล่งโบราณคดีดอนยาง

แหล่งโบราณคดีดอนยางอยู่บริเวณบ้านดอนเมย ตำบลนาจิก อำเภอเมืองอำนาจเจริญพบภาชนะที่เป็นขามดินเผาหลายชิ้นทำจากดินเหนียวดิบ พบหัวขวานสำริดที่มีเกลบข้าวติดอยู่ที่ผิวรวมอยู่ด้วย สันนิษฐานว่าน่าจะอยู่ตอนปลายยุคก่อนประวัติศาสตร์กับยุคประวัติศาสตร์ตอนต้น

แหล่งโบราณคดีวัดดงเต่าเก่า

แหล่งโบราณคดีวัดดงเต่าเก่าอยู่บริเวณบ้านหนองเรือ ตำบลนาหมอม้า อำเภอเมืองอำนาจเจริญ เป็นแหล่งที่มีการปักเสมาในพื้นที่กว้าง มีการสลักลวดลายปูนปั้นเป็นรูปดอกไม้ รูปหม้อน้ำ และตอนบนเป็นรูปวงกลมคล้ายธรรมจักร ซึ่งมีอายุไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๓ และยังพบพระพุทธรูปหินทรายแบบทวารวดีตอนปลายด้วย

ชุมชนทอเสื่อกก บ้านนาหมอม้า

เสื่อกกบ้านนาหมอม้า เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ จนได้รับรางวัล OVC (OTOP Village Champion) เมื่อปี ๒๕๕๐ จึงถือเป็นของฝากที่ต้องซื้อติดไม้ติดมือกลับบ้าน ชาวบ้านกลุ่มทอเสื่อกกยังก่อตั้งเป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์ ครอบรับนักท่องเที่ยวที่มาดูงาน เรียนรู้ และชมการทอเสื่อกกแบบใกล้ชิดแหล่งโบราณคดีที่สำคัญของจังหวัด

เจดีย์หินพันล้านก้อน วัดภูพนมดี

เจดีย์หินสร้างอย่างสวยงามตั้งอยู่บนภูหินทราย วัดภูพนมดี ตระหง่านเด่นเห็นยอดแหลมจากด้านล่าง ห้อมล้อมด้วยต้นไม้ใหญ่เป็นป่าชุมชนที่มีความสมบูรณ์ เจดีย์องค์นี้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยปูนคอนกรีตแล้วนำหินสีเทาสีขาวก้อนเล็กๆ จำนวนนับไม่ถ้วนมาตกแต่งติดเรียงรายตามผนัง เพดาน รูปปั้นต่างๆ ให้เป็นลวดลายที่สวยงาม จนกลายเป็นเจดีย์หินพันล้านก้อน มีความสูงกว่า ๓๐ เมตร ฐานกว้าง ๒๐ เมตร รอบพื้นที่ร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่ เป็นทั้งสถานที่จัดกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติธรรม ปัจจุบันวัดภูพนมดีได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา นอกจากเจดีย์หินพันล้านก้อน ยังเป็นที่ประดิษฐานพระศรีรัตนตรัยรัตน พระพุทธรูปสี่ขาวริมหน้าผา พร้อมสิ่งเคารพศักดิ์สิทธิ์มากมาย บริเวณถนนทางเข้าด้านล่างยังเป็นลูกรังดินแดง แต่รถทุกชนิดเข้าได้ เมื่อถึงทางขึ้นภูจะเป็นถนนคอนกรีตตลอดทางจนถึงด้านบน

อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว

อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัวอยู่ห่างจาก อำเภอชานุมาน ประมาณ ๓๒ กิโลเมตร เนื้อที่อยู่บนรอยต่อของ ๓ จังหวัดคือ อำเภอเมืองนงา จังหวัดยโสธร อำเภอดอนตาลจังหวัดมุกดาหาร อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสลับซับซ้อน ประกอบด้วยป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์ บางแห่งเป็นลานหิน ชาวบ้านเรียกว่า “ดาน” จุดเด่นของที่นี่มีหลายอย่าง เช่น ภาพสีของประวัติศาสตร์ ลานดอกไม้บนภูผาหอมเป็นจุดชมวิที่สวยงาม ภูสระดอกบัวเป็นแอ่งหินมีดอกบัวหลากสี

แก่งต่างหล่าง

แก่งต่างหล่างเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามที่สุดของอำเภอชานุมาน โดยเฉพาะในฤดูร้อน จะเห็นแก่งอย่างชัดเจนอยู่ริมแม่น้ำโขง ที่หมู่บ้านศรีสมบูรณ์ ตำบลชานุมาน

แก่งคันสูง

ช่วงฤดูร้อนของทุกปี แม่น้ำโขงบริเวณ อ.ชานุมาน จ.อำนาจเจริญ จะลดต่ำลงจนเห็นโขดหิน เกาะแก่งซึ่งอยู่กลางแม่น้ำ ชาวบ้านเรียกกันว่า แก่งคันสูง เกาะแก่งขนาดใหญ่และสายน้ำโขงที่ไหลหลังกัน ระหว่างไทยกับ สปป.ลาว เป็นความงดงามทางธรรมชาติที่เหมาะสมกับการมาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีกิจกรรมให้ทำมากมาย ทั้งการรับประทานอาหารบนฝั่งไม้ไผ่ริมน้ำ เล่นน้ำโขง และบานาน่าโบ๊ท

วัดอำนาจ (พระเจ้าใหญ่ลือชัย)

พระเจ้าใหญ่ลือชัย หรือ พระฤทธิลือชัย พระประธานในอุโบสถ วัดอำนาจ อำเภอลืออำนาจ ก่อด้วยอิฐ ถือปูน ปิดทอง เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะล้านช้าง สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๙๘ - ๒๔๐๔ ด้วยบริเวณวัดอำนาจ ซึ่งเป็นที่ประดิษฐาน พระเจ้าใหญ่ลือชัย นั้นมีลักษณะเป็นชุมชนเก่าแก่ และเป็นที่ตั้ง เมืองอำนาจเจริญ มาก่อน จึงมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์และ ปาฏิหาริย์ ของพระเจ้าใหญ่ลือชัย มากมาย จากผู้คนที่มากราบไหว้บูชาแล้วประสบความเจริญรุ่งเรือง มีชื่อเสียงเลื่องลือ มีเรื่องเล่าว่า การก่อสร้างพระเจ้าใหญ่ลือชัย มีความเกี่ยวข้องกับพระเหลาเทพนิมิต อำเภอพนา และพระโรจน์ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ความเชื่อและศรัทธา: เนื่องจากบริเวณที่ตั้งวัดอำนาจ เป็นชุมชนโบราณ เป็นที่ตั้ง ศาลเจ้าปู่และเป็นที่ตั้งเมืองอำนาจเจริญมาก่อน จึงมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์และปาฏิหาริย์มากมาย เช่น "ผีจ้างหมอลำ" เป็นต้น และคนโบราณเล่าลือกันว่า ใครที่ได้มากราบไหว้ขอพรจากพระเจ้าใหญ่ลือชัย หรือพระฤทธิลือชัยแล้วจะได้รับความสำเร็จ เจริญรุ่งเรือง ได้รับชัยชนะจากศัตรูหมู่มารทั้งปวง มีอำนาจบารมี เป็นที่ยำเกรง ชีวิตผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคนานาประการได้อย่างน่าอัศจรรย์

แหล่งโบราณคดีบ้านเปือยหัวดง

แหล่งโบราณคดีบ้านเปือยหัวดงตั้งอยู่ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจถือเป็นแหล่งโบราณคดีที่สำคัญมากที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดอำนาจเจริญ ดังปรากฏว่ามีการสร้างเสมาบริเวณใกล้เคียงกันถึง ๓ แห่งด้วยกัน ได้แก่

กลุ่มเสมาในเขตวัดโพธิ์ศิลา บ้านเปือยหัวดง เป็นเนินศาสนสถานที่มีกลุ่มเสมาหินทรายปักอยู่มีการสลักเป็นรูปหม้อน้ำหรือบุรณฆฎะ (เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญของกมพมากในศิลปะอินเดียแบบอมราวดี) และคล้ายคลึงกับ ลวดลายสลักบนเสากลมประดับกรอบประตุมัยก่อนเมืองพระนครที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒- ๑๓ พบในเขตจังหวัดอุบลราชธานี (ปัจจุบันคือจังหวัดอำนาจเจริญ) นับเป็นกลุ่มเสมาหินทรายที่มีความเก่าแก่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัจจุบันเสมาที่ยังมีสภาพดี ๒ ใบ จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังได้ขุดพบหม้อดินเผาขนาดใหญ่ ลายเชือกทาบ ภายในหม้อบรรจุพระพุทธรูปประทับนั่งขนาดเล็ก บูเงินจำนวนมาก

กลุ่มเสมาบริเวณวัดป่าเรไร บ้านเปือยหัวดง วัดป่าเรไรปัจจุบันเป็นที่พักสงฆ์นับเป็นกลุ่มเสมาที่มีความหนาแน่นแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นกลุ่มเสมาที่ทำด้วยศิลาแลง ไม่มีการสลักลวดลายมากนักเพียงแต่ตกแต่งรูปร่างให้เป็นเสมาและมีการสลักฐานบัวคว่ำบัวหงาย มีสันนูนคล้ายยอดสลับตรงกลาง นอกจากนั้นยังพบร่องรอยของแนวศิลาแลงและอิฐ (ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี) ซึ่งแสดงว่าน่าจะมีการก่อสร้างอาคารขึ้นด้วยและยังพบเสมาหินทราย ๒ หลัก ตรงแกนมีภาพสลักนกแก้ว ๒ ตัว ซึ่งไม่เคยพบในเสมาอื่นเลยสันนิษฐานว่าน่าจะเคลื่อนย้ายมาจากกลุ่มเสมาในเขตวัดโพธิ์ศิลาในบริเวณใกล้เคียง ยังพบเศษภาชนะดินเผากระจายอยู่หนาแน่น มีลวดลายกดประทับเป็นรูปคลื่นลายก้านขดหรือลายหวี ซึ่งเหมือนกันกับที่พบที่เมืองออกแก้ว ประเทศเวียดนาม

กลุ่มเสมาหลังโรงเรียนชุมชนเปือยหัวดง ปักล้อมฐานหินทรายที่ตั้งรูปเคารพ และพระพุทธรูป ที่นั่งขัดสมาธิราบ สมัยทวารวดีตอนปลายองค์หนึ่ง ลักษณะของเสมาเรียบไม่มีลวดลาย แต่ตรงกลางเป็นแกนสัน ที่เรียวยาวถึงยอดศาสนสถานแห่งนี้ สันนิษฐานว่าน่าจะมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖-๑๗ แสดงว่ากลุ่มเสมาทั้ง ๓ แหล่ง ซึ่งเป็นเสมาหินนั้นได้แสดงให้เห็นถึงการสืบเนื่องของชุมชน ที่น่าจะมีมาตั้งแต่พุทธศตวรรษ

ที่ ๑๒ – ๑๓ และนับเป็นแหล่งชุมชนขนาดใหญ่ ที่มีการนับถือพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่องจากหลักฐานที่พบ ทั้งกลุ่มเสมาในเขตวัดโพธิ์ศิลา กลุ่มเสมาบริเวณวัดป่าไร่ไรและกลุ่มเสมาหลังโรงเรียนชุมชนเปือยหัวดง แสดงให้เห็นถึงการสืบเนื่องของชุมชนที่น่าจะมีการรวมกลุ่มกันอยู่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ ในเขตบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือยหัวดง อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ มาตั้งแต่พุทธศตวรรษ ที่ ๑๒-๑๓ และมีการนับถือ ศาสนาพุทธมาอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

พระเจ้าใหญ่ศรีเจริญ

ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถวัดพระศรีเจริญ บ้านหัวตะพาน ตำบลหัวตะพาน อำเภห้วยตะพาน พระเจ้าใหญ่ศรีเจริญ เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบปางมารวิชัย สร้างด้วยอิฐถือปูนลงรัก ปิดทอง หน้าตักกว้าง ๑.๓๐ เมตร (๕๑ นิ้ว) สูงจากยอดพระสงฆ์เบื้องล่างถึงพระเศียรสูง ๒.๐๐ เมตร (๘๐ นิ้ว) พระเจ้าใหญ่ศรีเจริญเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองเล่ากันว่าสร้างมาแล้ว ๗๕๐ ปี ในเดือน ๔ ขึ้น ๘ ค่ำ และ ๑๕ ค่ำของทุกปี ชาวบ้านจะจัดงานนมัสการปิดทององค์พระเจ้าใหญ่ศรีเจริญเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง และครอบครัว

แหล่งโบราณคดีเมืองจั่ว

แหล่งโบราณคดีเมืองจั่วอยู่บริเวณบ้านขาด ตำบลเค็งใหญ่ อำเภห้วยตะพานสภาพทั่วไปเป็นเนินดินค่อนข้างกลม เป็นป่าโปร่งมีคูน้ำคันดินล้อมรอบ ปัจจุบันถูกไถปรับเป็นผืนนา พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นนา แหล่งโบราณคดีเมืองจั่วพบหลักฐานทางโบราณวัตถุจำนวนเล็กน้อย แสดงว่าแหล่งโบราณคดี แห่งนี้คงมีขนาดไม่ใหญ่นัก และน่าจะเป็นศาสนสถานมากกว่าเป็นที่อยู่อาศัยโดยพิจารณาจากกลุ่มใบ เสมาหิน ทราบจากรูปแบบของเสมานั้นทำให้เชื่อได้ว่ากลุ่มชนกลุ่มนี้คงจะมีความเชื่อในพุทธศาสนา โดยได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมมอญในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๒ – ๑๖

แหล่งโบราณคดีโนนเมือง

แหล่งโบราณคดีโนนเมืองอยู่บริเวณบ้านกุดขุย ตำบลคำพระ อำเภห้วยตะพาน สภาพทั่วไปเป็นเนิน มีรูปร่างยาวรีไม่สม่ำเสมอ กว้างยาวประมาณ ๒๕๐ x ๘๕๐ เมตรสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑๓๐ เมตร เป็นป่าโปร่ง พื้นที่โดยรอบเป็นผืนนามี การค้นพบหลักฐานโบราณวัตถุ ดังนี้

- ภาชนะดินเผาและเศษภาชนะดินเผาเนื้อหยาบ เผาด้วยอุณหภูมิต่ำ ส่วนใหญ่เป็นแบบผิวเรียบ นอกนั้นเป็นลายเชือกทาบ ลายขูดขีด และลายเขียนสี

- โบราณวัตถุทำจากหิน ได้แก่ ใบเสมาจำนวน ๘ หลัก ตั้งล้อมซากโบราณสถาน ก่อด้วย อิฐรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าจากหลักฐานที่สำรวจพบแสดงให้เห็นว่าแหล่งชุมชนนี้มีขนาดใหญ่และมีความสำคัญพอสมควร สังเกตจากจำนวนเศษภาชนะดินเผาสันนิษฐานว่าคงใช้เป็นที่อยู่อาศัย และมีสระน้ำโบราณ คงมีการใช้พื้นที่เป็นศาสนสถานด้วยเพราะพบกลุ่มใบเสมา ซึ่งเป็นคติความเชื่อในพุทธศาสนาที่ได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมมอญ (ทวารวดี) ประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๒ – ๑๖

แหล่งโบราณคดีบ้านหนองแสง

แหล่งโบราณคดีบ้านหนองแสงตั้งอยู่ตำบลรัตนวาริ อำเภห้วยตะพานสภาพทั่วไปเป็นเนินดินรูปร่างกลมรี กว้างยาวประมาณ ๒๕๐ x ๔๐๐ เมตร สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ ๑๓๐ เมตร พื้นที่เป็นป่าโปร่ง ส่วนรอบ ๆ เป็นพื้นที่นาสลับป่าโปร่ง แหล่งโบราณคดีบ้านหนองแสงนี้มีลักษณะ เป็นที่อยู่อาศัย มีขนาดไม่ใหญ่มากนักบริเวณที่พบโบราณวัตถุหนาแน่น ได้แก่ บริเวณวัดแสงอรุณ จากการที่พบกลุ่มเสมาทำให้เข้าใจได้ว่าสถานที่แห่งนี้เป็นที่อยู่ของนักบวชในศาสนา เมื่อพิจารณาสถานที่ตั้งแล้วเชื่อว่า กลุ่มชนในชุมชนนี้ มีความสามารถดัดแปลงสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และมีความสามารถในการเกษตรกรรมสูงพอสมควร และการที่พบเสมาหินทรายนั้นชี้ให้เห็นว่าชุมชนนี้มีความเชื่อในศาสนาที่แสดงถึงอิทธิพลของมอญสามารถกำหนดอายุของแหล่งได้อย่างคร่าว ๆ ได้ว่ามีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๒ – ๑๖ หรืออาจเก่าแก่กว่านั้น

พระเหลาเทพนิมิต

"พระเหลาเทพนิมิต" ประดิษฐานในพระอุโบสถ วัดพระเหลาเทพนิมิต บ้านพนา อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ องค์พระพุทธรูปประทับขัดสมาธิราบ ปางมารวิชัย ลงรักปิดทองงดงาม สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๒๖๓ กล่าวกันว่าเป็นพระพุทธรูปที่มี พุทธลักษณะ งดงามที่สุดในภาคอีสาน ซึ่งจัดอยู่ในพระพุทธรูป ศิลปะลาวสกุลช่างเวียงจันทน์ที่ได้รับอิทธิพลจากพระพุทธรูปศิลปะล้านนา ระหว่างพุทธศตวรรษที่ ๒๑-๒๒

วนอุทยานดอนเจ้าปู่อำเภอพนา

พื้นที่อำเภอพนาเดิมเป็นป่าดงดิบประกอบด้วยป่าเบญจพรรณนานาชนิดมีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๐ ไร่ เป็นที่อาศัยของสัตว์ป่านานาพันธุ์ โดยเฉพาะมีลิงเป็นจำนวนมาก มีผู้คนมาแวะชมและให้อาหารลิงเป็นประจำ มิได้ขาด เพราะเป็นลิงที่เชื่อง ไม่ทำอันตรายผู้มาเยี่ยมชม และชาวพนาได้ประกาศให้บริเวณนี้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

แหล่งโบราณคดีบ้านโนนเมือง

แหล่งโบราณคดีบ้านโนนเมืองตั้งอยู่ตำบลไม้กลอน อำเภอพนา สภาพภูมิศาสตร์ของแหล่ง โบราณคดีบ้านโนนเมืองมีลักษณะเป็นเนินดินรูปร่างยาวรี มีขนาดประมาณ ๓๐๐-๕๐๐ เมตร เนินดินส่วนยอด อยู่สูงจากพื้นน้ำโดยรอบประมาณ ๓.๕๐ เมตรโบราณวัตถุที่สำรวจพบ ได้แก่ เศษภาชนะดินเผา ลูกปัดหิน และแก้วโบราณ วัตถุที่ทำจากทองเหลือง โครงกระดูกมนุษย์และเสมาหินทรายหลักฐานที่ได้จากการสำรวจ สามารถสรุปได้ว่า แหล่งโบราณคดีบ้านโนนเมืองนี้ แหล่งที่มีการอยู่อาศัยของกลุ่มชนหลายสมัยด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากสมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลายสมัยประวัติศาสตร์ตอนต้นเรื่อยมาจนถึงสมัยปัจจุบันจากการ ที่ได้พบภาชนะดินเผาแบบร้อยเอ็ด (Roi Et Wear) และลูกปัดหินคอร์เนียเลียน (Cornelian) นั้น ทำให้สามารถ กำหนดอายุเปรียบเทียบได้ว่าแหล่งโบราณคดีแห่งนี้นั้นคงเริ่มมีการตั้งถิ่นที่อยู่อาศัยเมื่อประมาณ ๒,๐๐๐ ปี มาแล้วอย่างแน่นอน

๑.๒ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อคน (GPP Per Capita) ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๑ เท่ากับ ๑๘,๘๘๖ ล้านบาท เท่ากับ ๖๖,๙๐๒ บาทต่อปี โดยในปี ๒๕๖๒ พบว่า มีภาวะ เศรษฐกิจชะลอตัวลง จากปี ๒๕๖๑ (ร้อยละ ๖.๔) โดยชะลอตัวร้อยละ ๕.๔ และเมื่อเทียบกับระดับภาคและ ระดับประเทศพบว่า มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูงกว่า (ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๐.๑ ระดับประเทศ ร้อยละ ๒.๓) และเมื่อเทียบกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พบว่า จังหวัดอำนาจเจริญมีอัตราการขยายตัวสูงกว่าทุกจังหวัด

◆ **โครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต** จากข้อมูลสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (คสช.) ปี ๒๕๖๒ พบว่าผลิตภัณฑ์จังหวัดอำนาจเจริญ (GPP) มีมูลค่า ๒๐,๒๖๗ ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัว ร้อยละ ๗.๒๕

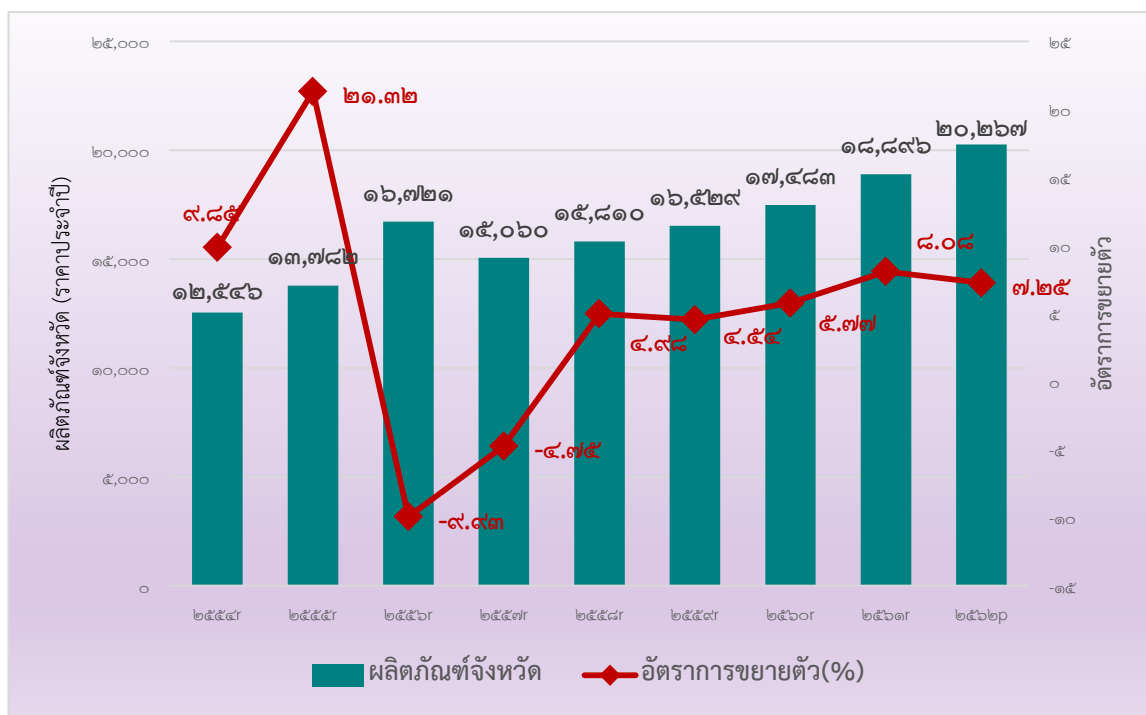
ตารางที่ ๓ แสดงอัตราขยายตัวและโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต

ภาค/กลุ่มจังหวัดภาค ตอน.๒	อัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาคงที่		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓.๙	๐.๑	๙.๖	๙.๕
เหนือ	๔.๒	๐.๙	๗.๗	๗.๗
ใต้	๔.๘	๓.๐	๘.๖	๘.๗
ตะวันออก	๒.๘	๑.๘	๑๘.๓	๑๘.๐
ตะวันตก	๕.๔	๐.๘	๓.๖	๓.๕
กลาง	๑.๓	๐.๙	๕.๒	๕.๑
กทม. และปริมณฑล	๔.๙	๓.๖	๔๗.๐	๔๗.๕
รวมทั้งประเทศ	๔.๒	๒.๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	อัตราขยายตัวที่แท้จริง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
จังหวัดยโสธร	๓.๑	๑.๑	๑.๘	๑.๘
จังหวัดอุบลราชธานี	-๑.๓	๐.๒	๗.๙	๗.๙
จังหวัดศรีสะเกษ	๒.๑	-๒.๔	๔.๗	๔.๖
จังหวัดอำนาจเจริญ	๖.๔	๕.๔	๑.๒	๑.๓
รวมทั้งภาค	๓.๙	๐.๑	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาพที่ ๓ แผนภูมิ มูลค่าและอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดอำนาจเจริญ

พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๒

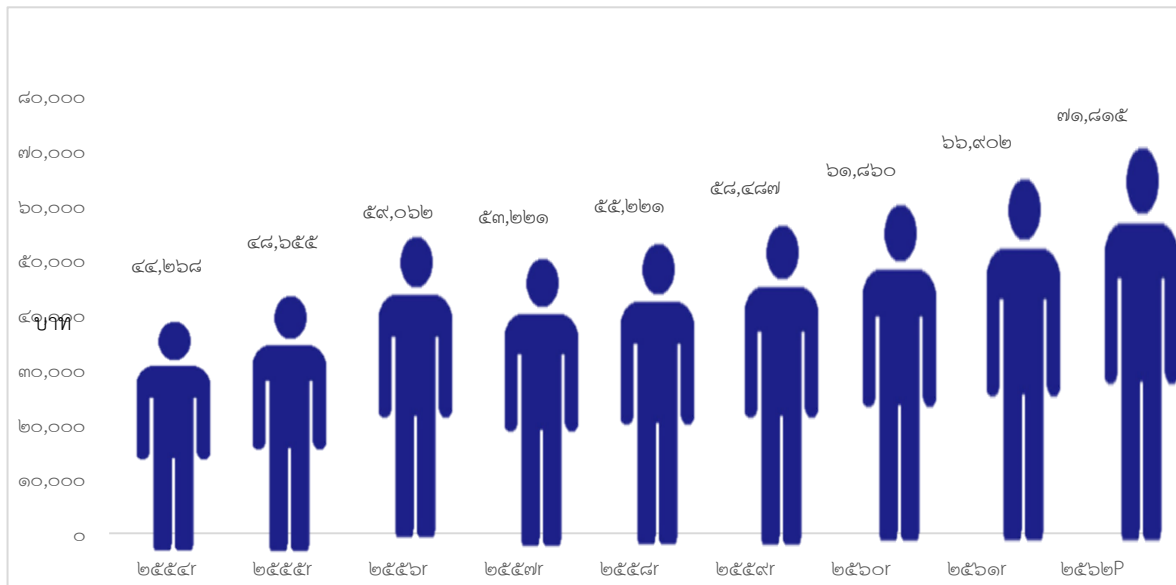

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ณ ราคาประจำปี พบว่าในปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๗๑,๘๑๕ บาท มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเพิ่มจากปี ๒๕๖๑ ประมาณ ๔,๙๑๓ บาท

ภาพที่ ๔ แผนภูมิ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว จังหวัดอำนาจเจริญ ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๒

บาท

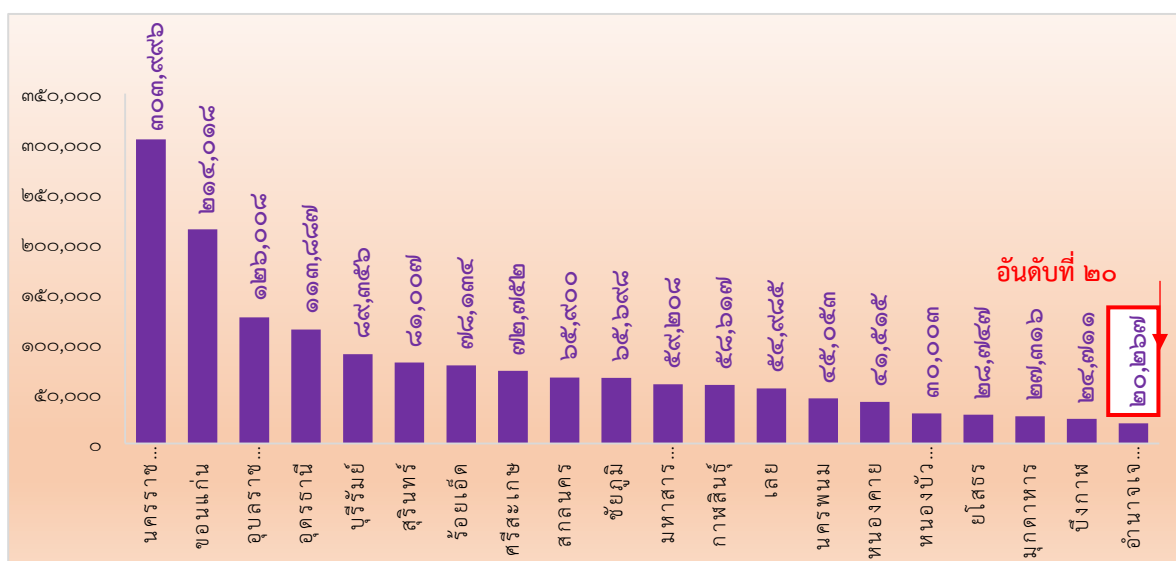
ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ: R หมายถึง revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

P หมายถึง preliminary หรือค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

ผลิตภัณฑ์จังหวัดอำนาจเจริญ (GPP) ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๒๐,๒๖๗ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมูลค่ามากเป็นอันดับที่ ๒๐ จังหวัดที่มี GPP สูงสุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือจังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่า ๓๐๓,๙๙๖ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดขอนแก่น อุบลราชธานี อุดรธานี ตามลำดับ

ภาพที่ ๕ แผนภูมิ ผลิตภัณฑ์จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP Per capita) ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปี ๒๕๖๒ ลำดับมีการเปลี่ยนแปลงโดย จังหวัดอำนาจเจริญเป็นอันดับที่ ๑๔ และจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์สูงสุดคือ จังหวัดขอนแก่น รองลงมาคือ จังหวัดนครราชสีมา เลย หนองคาย ตามลำดับ

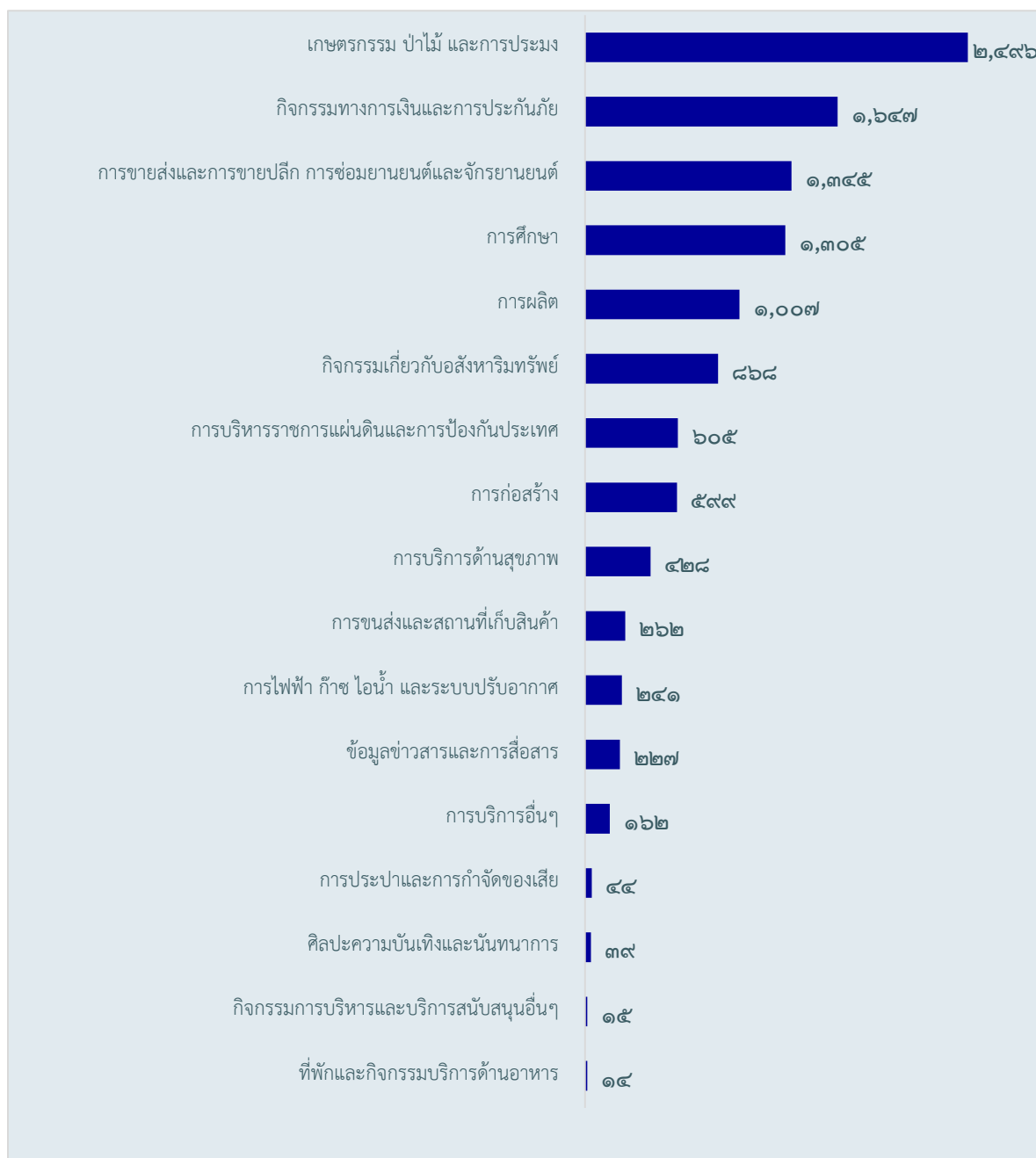
ภาพที่ ๖ แผนภูมิ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๖๒

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สัดส่วนผลิตภัณฑ์จังหวัดอำนาจเจริญ (GPP) ปี ๒๕๖๒ เปรียบเทียบตามสาขาการผลิต (๑๗ สาขา) พบว่าสาขาที่มี GPP สูงสุด ๕ อันดับแรกคือ สาขาเกษตร ป่าไม้ และการประมงมีมูลค่า ๒,๔๙๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๗ รองลงมาได้แก่กิจกรรมทางการเงินและประกันภัย มีมูลค่า ๑,๖๔๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๐ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่า ๑,๓๔๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๘ การศึกษา มีมูลค่า ๑,๓๐๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๓ การผลิตมีมูลค่า ๑,๐๐๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๔ ตามลำดับ

ภาพที่ ๗ แผนภูมิ ผลิตภัณฑ์จังหวัดอำนาจเจริญ (GPP) ปี ๒๕๖๒ จำแนกตามสาขาการผลิต (๑๗ สาขา)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

**ตารางที่ ๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี และอัตราการเปลี่ยนแปลง
จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒**

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคเกษตร	๔,๗๔๙	๔,๗๕๘	๕,๑๐๐	๕,๘๐๒	๕,๕๘๗	๐.๒	๖.๙	๗.๓	-๓.๗
เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง	๔,๗๔๙	๔,๗๕๘	๕,๑๐๐	๕,๘๐๒	๕,๕๘๗	๐.๒	๖.๙	๗.๓	-๓.๗
ภาคนอกเกษตร	๑๑,๐๖๑	๑๑,๗๗๑	๑๒,๓๘๓	๑๓,๐๙๔	๑๔,๖๘๐	๖.๔	๕.๑	๖.๐	๑๒.๑
ด้านอุตสาหกรรม	๑,๐๖๙	๑,๒๒๖	๑,๒๔๒	๑,๓๕๓	๒,๓๕๖	๑๔.๗	๒.๘	๖.๓	๗๕.๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๔	๑๓	๑๑	๑๐	๑๐	-๔๕.๘	-๑๕.๔	-๙.๑	๐.๐
ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๘๔๔	๙๖๑	๙๖๙	๑,๐๘๘	๒,๐๓๘	๑๓.๙	๒.๓	๑๐.๒	๘๗.๓
การผลิตอุตสาหกรรม	๑๖๑	๒๑๓	๒๒๐	๑๙๘	๒๓๒	๓๒.๓	๓.๓	-๑๐๐.๐	๑๗.๒
การประปาและการจัดการของเสีย	๔๐	๓๙	๔๒	๔๗	๗๖	-๒.๕	๑๗.๙	๘.๗	๖๑.๗
การบริการ	๙,๙๙๒	๑๐,๕๕๕	๑๑,๑๔๑	๑๑,๗๕๒	๑๒,๓๒๓	๕.๖	๕.๔	๕.๙	๔.๖
การก่อสร้าง	๘๙๔	๙๔๘	๘๙๙	๙๑๙	๘๕๙	๖.๐	-๕.๙	๓.๙	-๖.๕
การขายส่งการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑,๗๐๒	๑,๙๑๙	๒,๑๐๒	๒,๓๖๒	๒,๖๒๖	๑๒.๘	๙.๘	๑๐.๓	๑๑.๒
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๒๐๐	๒๒๘	๒๘๑	๓๒๐	๔๐๕	๑๔.๐	๑๙.๗	๑๒.๘	๒๖.๖
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๓	๑๔	๑๖	๑๘	๑๙	๗.๗	๑๔.๓	๑๒.๕	๕.๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๒๖	๑๐๓	๑๒๓	๑๓๔	๑๗๔	-๑๘.๓	๑๙.๔	๘.๙	๒๙.๘
สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
การเงินและการประกันภัย	๑,๖๓๑	๑,๙๑๘	๒,๐๖๓	๒,๑๕๔	๒,๓๘๓	๑๗.๖	๖.๖	๔.๒	๑๐.๖
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๖๙๔	๖๙๙	๖๙๓	๘๑๒	๘๒๔	๐.๘	-๐.๙	๑๗.๕	๑.๕
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๗๔	๖	๓	๑	๐	-๙๑.๙	-๕๐.๐	-๑๐๐.๐	-๑๐๐.๐
กิจกรรมการบริหารและการ สนับสนุนอื่น ๆ	๑๖	๑๘	๒๒	๒๓	๒๔	๑๒.๕	๒๒.๒	๑๓.๖	๔.๓
การบริหารราชการ การป้องกัน ประเทศ ฯ	๙๘๔	๑,๐๐๙	๑,๐๓๙	๑,๑๑๐	๑,๑๓๗	๒.๕	๒.๙	๖.๖	๒.๔
การศึกษา	๑,๗๗๓	๒,๗๕๔	๒,๙๑๒	๒,๘๔๒	๒,๗๗๙	-๐.๗	๕.๘	-๒.๔	-๒.๒
กิจกรรมด้านสุขภาพและงาน สังคมสงเคราะห์	๖๓๒	๖๖๙	๗๑๓	๗๗๙	๘๐๘	๕.๘	๖.๔	๒๐.๖	๓.๗
ศิลปะ ความบันเทิงและ นันทนาการ	๒๔	๓๐	๓๖	๔๒	๕๐	๒๕.๐	๒๐.๐	๑๖.๗	๑๙.๐
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๒๒๘	๒๓	๒๓๙	๒๓๖	๒๓๕	๑.๓	๓.๙	๐.๐	-๐.๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๑๕,๘๑๐	๑๖,๕๒๙	๑๗,๔๘๓	๑๘,๘๙๖	๒๐,๒๖๗	๔.๖	๕.๖	๖.๔	๗.๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๕๕,๙๐๓	๕๘,๔๘๗	๖๑,๘๖๐	๖๖,๙๐๒	๗๑,๘๑๕	๔.๖	๕.๖	๖.๔	๗.๓
ประชากร (๑,๐๐๐)	๒๘๓	๒๘๓	๒๘๓	๒๘๒	๒๘๒	๐.๐	๐.๐	๐.๔	๐.๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

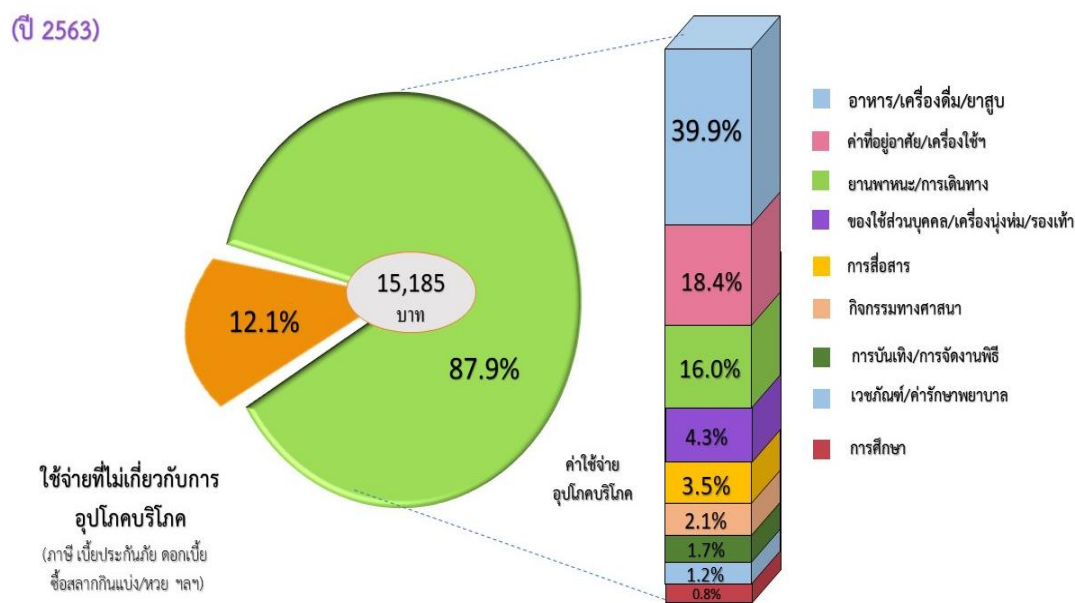
**ตารางที่ ๕ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ (ปี ๒๕๕๕) และอัตราการ
เปลี่ยนแปลง จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒**

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ภาคเกษตร	๒,๐๒๗	๒,๑๓๐	๒,๓๐๓	๒,๕๘๙	๒,๔๙๖	๕.๑	๗.๗	๖.๙	-๔.๖
เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง	๒,๐๒๗	๒,๑๓๐	๒,๓๐๓	๒,๕๘๙	๒,๔๙๖	๕.๑	๗.๗	๖.๙	-๔.๖
ภาคนอกเกษตร	๗,๒๙๖	๗,๕๔๗	๗,๗๗๗	๘,๐๘๔	๘,๘๔๖	๓.๔	๒.๗	๔.๑	๙.๔
ด้านอุตสาหกรรม	๖๙๒	๗๕๐	๗๔๘	๗๕๘	๑,๓๐๑	๘.๔	-๐.๔	-๐.๑	๗.๒
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๕๒๓	๕๕๑	๕๕๕	๕๕๑	๑,๐๐๗	๕.๓	-๑.๐	-๐.๗	๘๒.๗
การผลิตอุตสาหกรรม	๑๔๘	๒๐๑	๒๐๖	๒๐๗	๒๔๑	๓๕.๗	๒.๑	๐.๗	๑๖.๔
การประปาและการจัดการของเสีย	๒๒	๒๑	๒๓	๒๖	๔๔	-๓.๓	๗.๓	๙.๖	๖๙.๒
การบริการ	๖,๕๙๘	๖,๗๘๙	๗,๐๒๓	๗,๓๒๐	๗,๔๙๐	๒.๙	๓.๐	๔.๕	๒.๓
การก่อสร้าง	๖๓๑	๖๘๖	๖๓๙	๖๓๔	๕๙๙	๘.๗	-๗.๔	๒.๓	-๕.๕
การขายส่งการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑,๐๐๑	๑,๐๖๑	๑,๑๒๗	๑,๒๓๘	๑,๓๔๕	๖.๐	๕.๗	๖๘.๘	๘.๖
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๑๓๙	๑๕๒	๑๘๕	๒๑๒	๒๖๒	๘.๘	๑๘.๙	๑๓.๙	๒๓.๖
สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๒	๑๒	๑๒	๑๓	๑๔	-๔.๑	๔.๒	๗.๓	๗.๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๖๗	๑๓๖	๑๕๔	๑๗๓	๒๒๗	-๑๘.๕	๑๓.๒	๑๑.๙	๓๑.๒
การเงินและการประกันภัย	๑,๑๗๙	๑,๓๗๓	๑,๔๖๗	๑,๕๖๗	๑,๖๔๗	๑๖.๔	๕.๙	๖.๖	๕.๑
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๗๓๕	๗๔๓	๗๓๙	๘๖๑	๘๖๘	๑.๒	-๐.๘	๑๖.๙	๐.๘
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	๗๗	๖	๔	๑	๐	-๙๒.๒	-๔๐.๔	-๘๙.๒	-๑๐๐.๐
กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุนอื่น ๆ	๑๑	๑๒	๑๔	๑๕	๑๕	๗.๕	๒๐.๙	๑๔.๔	๐
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๕๙๒	๕๘๓	๕๘๒	๖๐๕	๖๐๕	-๑.๕	-๐.๓	๓.๘	๐
การศึกษา	๑,๔๓๗	๑,๓๘๖	๑,๔๒๘	๑,๓๖๒	๑,๓๐๕	-๓.๖	๓.๐	-๔.๖	-๔.๒
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓๘๑	๓๘๗	๓๙๙	๔๒๓	๔๒๘	๑.๗	๒.๘	๑๗.๔	๑.๒
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑๘	๒๔	๒๙	๓๓	๓๙	๓๕.๖	๑๗.๒	๑๕.๔	๑๘.๒
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๑๖๒	๑๖๓	๑๖๘	๑๖๔	๑๖๒	๑.๐	๓.๔	-๑.๒	-๑.๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๙,๔๔๙	๙,๘๒๑	๑๐,๒๖๓	๑๐,๙๒๓	๑๑,๕๑๕	๓.๙	๔.๑	๔.๙	๕.๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

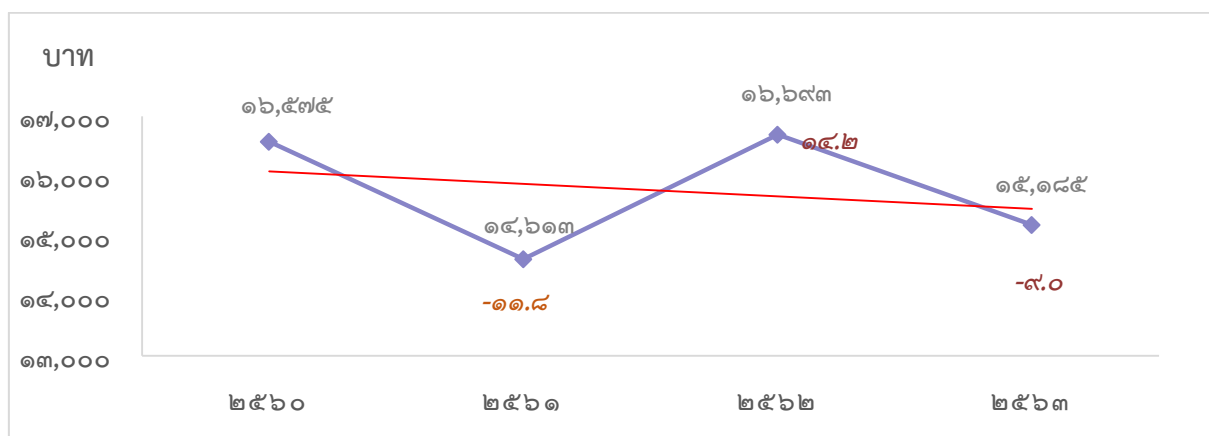
♦ **ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน** ครัวเรือนจังหวัดอำนาจเจริญ ในปี ๒๕๖๓ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เดือนละ ๑๕,๑๘๕ บาท โดยค่าใช้จ่ายร้อยละ ๓๙.๙ เป็นอาหารเครื่องดื่มและยาสูบ (ซึ่งในจำนวนนี้เป็นค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ ๐.๑) รองลงมาเป็นค่าที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งบ้านและเครื่องใช้ภายในครัวเรือนร้อยละ ๑๘.๔ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการเดินทางร้อยละ ๑๖.๐ ของใช้ส่วนบุคคล/เครื่องนุ่งห่ม/รองเท้าร้อยละ ๔.๓ ใช้ในการสื่อสารร้อยละ ๓.๕ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาร้อยละ ๒.๑ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการบันเทิงร้อยละ ๑.๗ ค่าเวชภัณฑ์และค่าตรวจรักษาพยาบาลร้อยละ ๑.๒ ใช้ในการศึกษา ร้อยละ ๐.๘ ตามลำดับ ในส่วนของค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ภาษี เงินบริจาคของขัวญเบี้ยประกันภัย ซื้อมาสลากกินแบ่ง/หวย ดอกเบี้ย สูงถึงร้อยละ ๑๒.๑

ภาพที่ ๘ แผนภูมิ แสดงร้อยละของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามประเภทค่าใช้จ่าย

ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดอำนาจเจริญ

ภาพที่ ๙ แผนภูมิ แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดอำนาจเจริญ

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนจังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ พบว่า มีแนวโน้มลดลงจาก ๑๖,๕๗๕ บาท ในปี ๒๕๖๐ เป็น ๑๔,๖๑๓ บาท ในปี ๒๕๖๑ ส่วนในปี ๒๕๖๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ในปี ๒๕๖๓ มีแนวโน้มลดลงเป็น ๑๕,๑๘๕ บาท ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙.๐

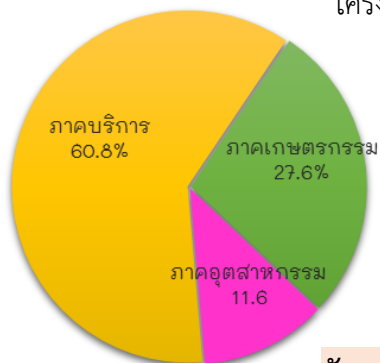
ตารางที่ ๖ ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอำนาจเจริญ ปี ๒๕๖๒ (ราคาประจำปี)

สาขาการผลิต	๒๕๖๒ (ล้านบาท)	โครงสร้าง GPP(%)	จัดลำดับ โครงสร้าง
ภาคเกษตร	๕,๕๘๗	๒๗.๖	
A เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๕,๕๘๗	๒๗.๖	๑
ภาคอุตสาหกรรม	๒,๓๕๖	๑๑.๖	
B การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๐	๐.๐	๑๘
C การผลิต	๒,๐๓๘	๑๐.๑	๕
D ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒๓๒	๑.๑	๑๒
E การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๗๖	๐.๔	๑๔
ภาคบริการ	๑๒,๓๒๓	๖๐.๘	
F การก่อสร้าง	๘๕๙	๔.๒	๗
G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒,๖๒๖	๑๓.๐	๓
H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔๐๕	๒.๐	๑๐
I ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๙	๐.๑	๑๗
J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๗๔	๐.๙	๑๓
K กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๓๘๓	๑๑.๘	๔
L กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๘๒๔	๔.๑	๘
M กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	-	๐.๐	๑๙
N กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๔	๐.๑	๑๖
O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๑๓๗	๕.๖	๖
P การศึกษา	๒,๗๗๙	๑๓.๗	๒
Q กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๘๐๘	๔.๐	๙
R ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๕๐	๐.๒	๑๕
S กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๓๕	๑.๒	๑๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product)	๒๐,๒๖๗		
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (บาท)	๗๑,๘๑๕		
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒๘๒		

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอำนาจเจริญ (GPP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า **๒๐,๒๖๗** ล้านบาท

- 👍 ลำดับที่ ๗๕ ของประเทศ
- 👍 ลำดับที่ ๒๐ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 👍 ลำดับที่ ๔ ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

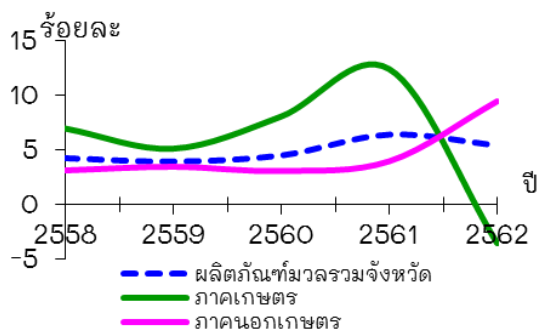
โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจ ๕ อันดับแรก ได้แก่

๑. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
๒. การศึกษา
๓. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์
๔. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย
๕. การผลิต(อุตสาหกรรม)

อัตราการขยายตัว (GPP ณ ราคาคงที่)

	2558	2559	2560	2561	2562
GPP	4.3	3.9	4.5	6.4	5.4
ภาคเกษตร	7.0	5.1	8.1	12.4	-3.6
ภาคนอกเกษตร	3.1	3.4	3.1	3.9	9.4

ที่มาของข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (www.nesdc.go.th)
ประกาศเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔

ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ (ประมาณการ GPP ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. ๒๕๖๓

- > ขนาดเศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ (GPP ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. ๒๕๖๓ มีมูลค่า ๒๑,๑๕๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๑ ของ GDP ประเทศไทย ประชากรมีรายได้ต่อหัวประมาณปีละ ๕๖,๒๕๑
- > โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญ แบ่งตามรายภาค ดังนี้
 - ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒๗.๖
 - ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๑.๖
 - ภาคบริการ ร้อยละ ๖๐.๘
- > อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย (Long-term Growth) ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๕๙ – ๒๕๖๓)
 - การเติบโตในระยะยาว (๒๕๕๘ – ๒๕๖๒) ขยายตัวร้อยละ ๕.๑
 - สูงกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๓.๑
 - อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ อยู่ที่ ๐.๘
- > ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัดที่สำคัญ (Income Driver)
 - ค่าส่งค้าปลีก
 - ราคาสินค้าเกษตร (ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย)
 - การใช้จ่ายภาครัฐ
- > การสะสมทุนของจังหวัดอำนาจเจริญ (Capital Accumulation)
 - มหาวิทยาลัย วิทยาเขตอำนาจเจริญ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการ จังหวัดอำนาจเจริญ
 - โรงพยาบาลจังหวัดอำนาจเจริญ
 - ห้างสรรพสินค้า Big C จังหวัดอำนาจเจริญ
 - โรงสีข้าวเกษตรธัญญ์รุ่งเรือง จำกัด, โรงสีข้าวเกษตรธัญญ์เจริญ
 - โรงงานน้ำตาลมิตรผล, โรงงานเอี่ยมอำนาจแป้งมัน
- > โครงสร้างแรงงานและประชากร (Employment)
 - จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๓๗๖,๑๕๔ คน
 - จำนวนการจ้างงานเท่ากับ ๑๓๑,๑๑๙ คน แบ่งเป็น ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๕๔.๙ ของกำลังแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๖.๙ ของกำลังแรงงาน ภาคบริการ ร้อยละ ๓๘.๓ ของกำลังแรงงาน
- > โครงการที่คาดว่าจะก่อให้เกิดการสะสมทุนและสนับสนุนการจ้างงานในอนาคต
 - โครงการก่อสร้าง อาคารผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุ ๕ ชั้น โรงพยาบาลอำนาจเจริญ
 - โครงการก่อสร้าง พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ หนองผือ – เขมราฐ อ.ชานุมาน
 - โครงการก่อสร้าง ทางหลวงหมายเลข ๒๒๑๐ ชมื่น – น้ำปลีก อ.เมือง
 - โครงการก่อสร้าง ฝ่ายห้วยพระเหลา ต.เสือ อ.ปทุมราชวงศา

๑.๓ ► ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลการเพาะปลูกข้าว

จังหวัดอำนาจเจริญประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม โดยการทำนาเป็นหลัก และเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ มีพื้นที่ปลูก ๑,๐๖๒,๑๔๑ไร่

ตารางที่ ๗ : แสดงพื้นที่ปลูกปลูกข้าวแยกรายอำเภอ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	ข้าวนาปี		
		พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต กก./ไร่	ผลผลิตรวม (ตัน)
เมือง	๒๕,๐๔๓	๓๒๕,๒๗๘	๓๕๘	๑๑๗,๗๘๓
ขามเฒ่า	๗,๔๐๑	๗๔,๒๘๔	๓๑๒	๒๓,๑๗๗
ปทุมราชวงศา	๙,๕๕๑	๑๕๔,๘๑๖	๓๖๐	๕๕,๖๖๐
พนา	๗,๐๙๓	๑๐๑,๗๕๓	๓๔๔	๓๔,๙๗๙
เสนางคนิคม	๘,๙๐๐	๑๒๖,๕๐๓	๓๕๔	๔๔,๘๓๕
หัวตะพาน	๑๐,๔๙๔	๑๕๑,๐๔๒	๓๔๒	๕๑,๖๓๓
ถืออำนาจ	๘,๒๑๓	๑๒๔,๔๖๕	๓๔๗	๔๓,๒๔๒
รวม	๗๕,๔๒๗	๑,๐๖๒,๑๔๑	๓๕๐	๓๗๑,๓๐๙

ที่มา : ฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร (ปีเพาะปลูก ๒๕๖๓/๒๕๖๔) ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

๑.๔ ► ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม

ในพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖,๘๓๑.๗๖ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๑,๘๙๒ คน

 ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดในเดือนนี้ ประกอบด้วย

๑. สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

๑.๑ อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย โรงงานน้ำตาล โรงฆ่าสัตว์ ลูกชิ้นจากเนื้อสัตว์ ทำเส้นก๋วยเตี๋ยว - ก๋วยจั๊บ ทำน้ำแข็งก้อนเล็กและน้ำดื่ม เป็นต้น เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๓,๕๑๑.๖๖ ล้านบาท จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๖ โรงงาน จำนวนคนงาน ๔๐๓ คน

๑.๒ อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ ประกอบด้วย ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ, ผลิตก๊าซชีวภาพ, ห้องเย็น, คัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่ไม่เป็นอันตรายเช่น เหล็ก สแตนเลส อลูมิเนียม กระดาษ เป็นต้น เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๑,๖๒๐.๓๕ ล้านบาท จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๕ โรงงาน จำนวนคนงาน ๔๖ คน

๑.๓ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช ประกอบด้วย โรงสีข้าว, การอบเมล็ดพืช การทำมันเส้น ทำน้ำพริก และทำแป้งมันสำปะหลัง เป็นต้น เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๑,๑๕๕.๙๔ ล้านบาท จำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๘ โรงงาน จำนวนคนงาน ๖๒๑ คน

ผลิตภาพแรงงานของจังหวัดยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการพัฒนาผลิตภาพแรงงานให้สูงขึ้น กระบวนการในการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานสามารถทำได้หลายวิธี อาทิเช่น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานโดยให้แรงงานทำงานกับเครื่องจักรมากขึ้น การฝึกอบรมแรงงานทั้งก่อน หรือขณะปฏิบัติงานเพื่อให้มีความเข้าใจและมีทักษะที่ถูกต้อง การส่งเสริมให้แรงงานมีการศึกษาสูงขึ้น การปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น การเพิ่มผลิตภาพแรงงานคือกลไกสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อแรงงานและการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศทั้งในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ดังนั้น นอกจากกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว การวางแผนทางและดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานหรือผลิตภาพแรงงานอย่างเป็นรูปธรรมควบคู่กัน โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานที่มีต้นทุนต่ำรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ ธุรกิจ และอุตสาหกรรมมีมาตรการในการเพิ่มศักยภาพในการทำงานของแรงงาน การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพของแรงงานจะส่งผลทำให้ผลผลิตรวมสูงขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น แรงงานมีความสามารถในการต่อรองค่าจ้างมากขึ้น ช่วยลดภาวะเงินเฟ้อ เพิ่มรายได้ที่แท้จริงของแรงงาน เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตและเป็นการเพิ่มมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างแท้จริง

๑.๕ ► ข้อมูลด้านการค้าชายแดน

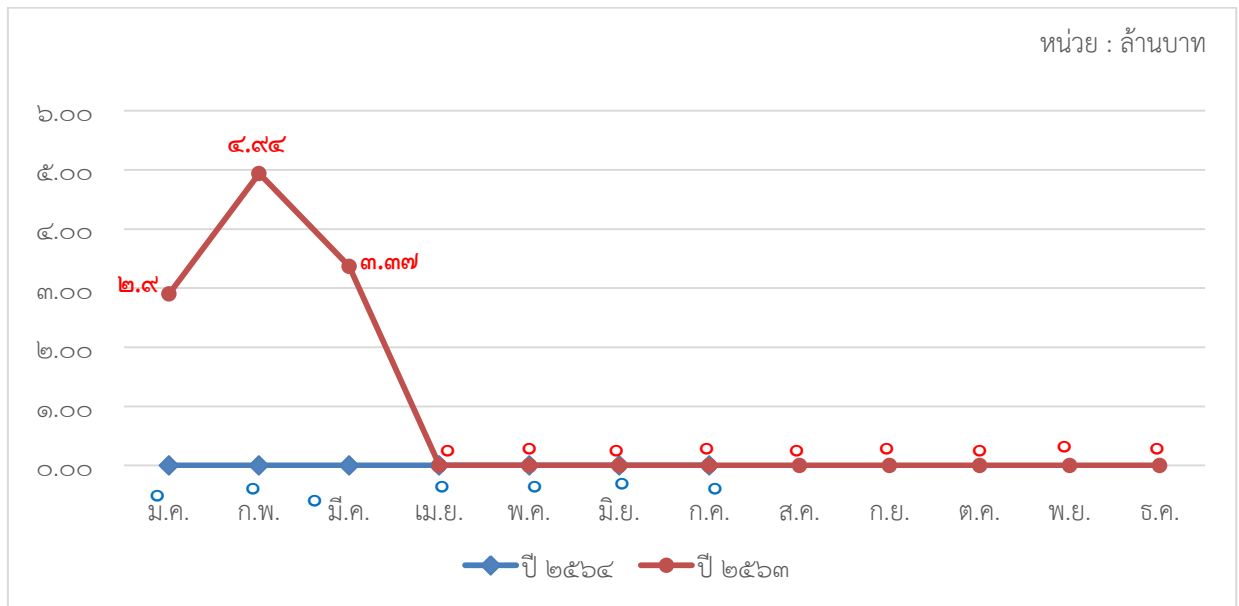
สถานการณ์การค้าชายแดน จังหวัดอำนาจเจริญ มีคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๑๕๐๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การผ่อนผันการใช้ช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักรเฉพาะเพื่อการขนส่งสินค้า ณ จุดผ่อนปรนการค้าบ้านยั้งค์คุ ตำบลชานุมาน อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ในสถานการณ์ปัจจุบันยังไม่สามารถส่งออกสินค้าจากจุดผ่อนปรนการค้าบ้านยั้งค์คุ ไปยังด่านผ่านแดนชั่วคราวบ้านเหล่าหมากหูด เมืองไซพูทอง แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว เนื่องจากด่านผ่านแดนชั่วคราวบ้านเหล่าหมากหูดยังไม่อนุญาตให้ส่งออก-นำเข้าสินค้า รวมทั้งการเดินทางเข้า-ออกของบุคคล ผ่านช่องทางดังกล่าวได้ สำหรับการนำเข้าสินค้าหิกรวดทราย จังหวัดอำนาจเจริญได้อนุมัติการผ่อนผัน การใช้ช่องทางนำเข้านอกทางอนุมัติตามมาตรา ๘๖ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ยกเว้นช่วงเดือนกรกฎาคม - ตุลาคม ของทุกปี จะไม่มีการการศุลกากร เนื่องจากเป็นข้อตกลงระหว่างไทยและลาว

ตารางที่ ๘ สถานการณ์การค้าชายแดน

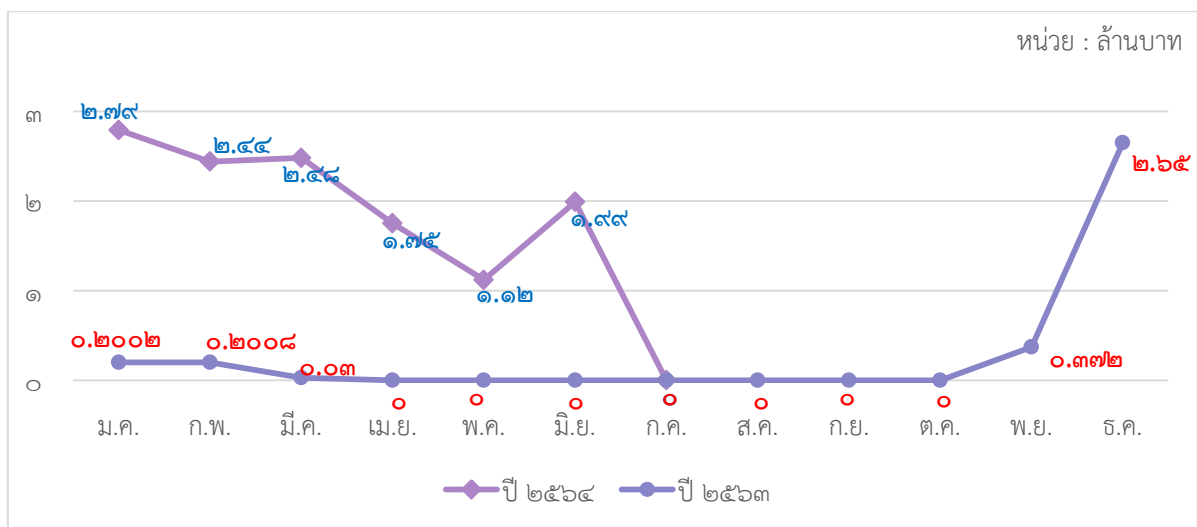
รายการ	มิ.ย.๖๔	ก.ค.๖๔	ก.ค.๖๓	เทียบกับเดือนที่ผ่านมา (มิ.ย.๖๔)		เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (ก.ค.๖๓)		เทียบกับปีที่ผ่านมา(สะสม) ม.ค-ก.ค.๖๓	
				+	-	+	-	+	-
มูลค่าการค้ารวม	๑,๙๙๘,๔๑๔	-	-	-๑,๙๙๘,๔๑๔	๑๐๐.๐๐	-	-	๙๒๒,๒๑๕	๗.๙๒
มูลค่าการส่งออก *ด้านศุลกากร เขมราฐ	-	-	-	-	-	-	-	-๑๑,๒๑๗,๐๗๐	-๑๐๐.๐๐
มูลค่าการนำเข้า**	๑,๙๙๘,๔๑๔	-	-	-๑,๙๙๘,๔๑๔	-๑๐๐.๐๐	-	-	๑๒,๑๓๙,๒๘๕	๒๘๑๖.๕๔
ดุลการค้า	-๑,๙๙๘,๔๑๔	-	-	๑,๙๙๘,๔๑๔	-๑๐๐.๐๐	-	-	-๒๓,๓๕๖,๓๕๕	-๒๑๖.๕๔

ที่มา : * ด้านศุลกากรเขมราฐ , ** จุดผ่อนปรนบ้านยั้งค์คุ

ภาพที่ ๑๐ กราฟเปรียบเทียบมูลค่าการส่งออกช่วงระยะเดียวกันของปี ๒๕๖๓ กับ ปี ๒๕๖๔

ภาพที่ ๑๑ กราฟเปรียบเทียบมูลค่าสินค้านำเข้า ช่วงระยะเดียวกันของปี ๒๕๖๓ กับ ปี ๒๕๖๔

◆ สรุปสถิติการค้า ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

ตารางที่ ๙ สถิติการค้าระหว่างไทยกับ สปป.ลาว ด้านจังหวัดอำนาจเจริญปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓

ปี	การส่งออก (บาท)			การนำเข้า ข้อมูลจัดเก็บโดย อ.ชานูมาน **	การค้ารวม ส่งออก+นำเข้า
	ด้านศุลกากร เขมราฐ *	อ.ชานูมาน **	รวม		
๒๕๕๙	๔๒,๑๖๘,๓๐๔	๑๕,๖๘๙,๓๘๒	๕๗,๘๕๗,๖๘๖	๘,๕๓๖,๕๓๐	๖๖,๓๖๔,๒๑๖
๒๕๖๐	๔๖,๕๕๐,๕๘๙	๓๑,๑๔๖,๑๙๙	๗๗,๖๙๖,๗๘๘	๒,๓๑๐,๔๑๓	๘๐,๐๐๗,๒๐๑
๒๕๖๑	๓๖,๖๗๖,๔๘๙	๓๙,๙๗๑,๙๕๐	๗๖,๖๔๘,๔๓๙	๑๒,๒๔๕,๗๑๖	๘๘,๘๙๔,๑๕๕
๒๕๖๒	๓๓,๓๖๑,๗๐๒			๑๗,๘๓๘,๕๘๗	๕๑,๒๐๐,๒๘๙
๒๕๖๓	๑๑,๒๑๗,๐๗๐			๘,๖๗๗,๘๗๖	๑๙,๘๙๔,๙๔๖
	การส่งออก (บาท) *ด้านเขมราฐ				
๒๕๖๓ (ม.ค. – ก.ค.)	๑๑,๒๑๗,๐๗๐			๔๓๑,๐๐๐	๑๑,๖๔๘,๐๗๐
๒๕๖๔ (ม.ค. – ก.ค.)	๐			๑๒,๕๗๐,๒๘๕	๑๒,๕๗๐,๒๘๕
มกราคม	๐			๒,๗๙๓,๘๘๗	๒,๗๙๓,๘๘๗
กุมภาพันธ์	๐			๒,๔๓๖,๓๐๖	๒,๔๓๖,๓๐๖
มีนาคม	๐			๒,๔๘๐,๙๙๕	๒,๔๘๐,๙๙๕
เมษายน	๐			๑,๗๔๙,๘๔๔	๑,๗๔๙,๘๔๔
พฤษภาคม	๐			๑,๑๒๐,๘๔๐	๑,๑๒๐,๘๔๐
มิถุนายน	๐			๑,๙๘๘,๔๑๔	๑,๙๘๘,๔๑๔
กรกฎาคม	๐			๐	๐
สิงหาคม					
กันยายน					
ตุลาคม					
พฤศจิกายน					
ธันวาคม					
การเปรียบเทียบมูลค่าการค้าชายแดน ปี ๒๕๖๓					
มูลค่า (+/-)	-๑๑,๒๑๗,๐๗๐			๑๒,๑๓๙,๒๘๕	๙๒๒,๒๑๕
อัตราการขยายตัว (%)	-๑๐๐.๐๐			๒๘๑๖.๕๔	๗.๙๒

ที่มา : * ด้านศุลกากรเขมราฐ , ** จุดผ่อนปรนบ้านยั้งค์

๓. ตารางที่ ๑๐ จำนวนคนผ่านแดน เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔ จำนวน - คน

ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ม.ค. - ๕.ค.	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	การเปรียบเทียบจำนวนคนผ่าน แดน ปี ๒๕๖๓	
		(ม.ค.-มิ.ย.)	(ม.ค.-มิ.ย.)	(+/-)	%
จำนวน (คน)	-	๒,๐๔๒	๐	-๒,๐๔๒	-๑๐๐.๐๐

ที่มา : จุดผ่อนปรนบ้านยั้งค์

๑.๖ ► ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดอำนาจเจริญ โดยในปี ๒๕๖๓ มีผู้เยี่ยมชมเยือน จำนวน ๑๕๓,๖๙๒ คน หดตัวลงร้อยละ ๔๙.๘๙ และรายได้จากการท่องเที่ยว ๒๐๗.๖๓ ล้านบาท หดตัวลงร้อยละ ๕๒.๗๔ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๙๙ เป็นชาวไทย และเป็นชาวต่างชาติ ร้อยละ ๑

ตารางที่ ๑๑ จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน รายได้ จำนวนวันพักเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ปี ๒๕๕๙-๒๕๖๓

รายการ/ปี	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
จำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน (คน)	๒๘๓,๔๖๐	๓๐๖,๘๕๖	๓๑๔,๕๙๕	๓๐๖,๗๒๗	๑๕๓,๖๙๒
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	+๑.๘๐	+๘.๒๕	+๒.๕๒	-๒.๕๐	-๔๙.๘๙
ชาวไทย	๒๗๕,๔๓๗	๒๙๘,๑๑๕	๓๐๕,๗๕๗	๒๙๘,๐๙๘	๑๕๒,๐๘๙
ชาวต่างชาติ	๘,๐๒๓	๘,๗๔๑	๘,๘๓๘	๘,๖๒๙	๑,๖๐๓
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	๓๘๓.๒๕	๔๒๙.๙๓	๔๕๓.๑๔	๔๕๒.๘๙	๒๐๗.๖๓
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	+๒.๙๒	+๑๒.๑๘	+๕.๔๐	-๓.๐๖	-๕๒.๗๔
ชาวไทย	๓๕๗.๙๑	๔๐๑.๔๖	๔๒๓.๑๕	๔๒๒.๗๗	๒๐๔.๐๖
ชาวต่างชาติ	๒๕.๓๔	๒๘.๔๗	๒๙.๙๙	๓๐.๑๒	๓.๕๗
จำนวนวันพักเฉลี่ย (วัน)	๒.๕๖	๒.๕๘	๒.๕๕	๒.๕๐	๒.๒๕
ชาวไทย	๒.๕๒	๒.๕๔	๒.๕๒	๒.๔๖	๒.๒๕
ชาวต่างชาติ	๓.๕๓	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๔๔	๒.๔๑
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	๖๙๐.๕๕	๗๑๔.๙๓	๘๐๘.๘๕	๘๒๒.๒๓	๖๖๙.๒๗
ชาวไทย	๖๗๕.๑๖	๖๙๘.๙๕	๗๙๐.๔๙	๘๐๓.๘๒	๖๖๖.๒๑
ชาวต่างชาติ	๑,๐๑๘.๑๗	๑,๐๕๕.๒๐	๑,๑๓๗.๒๖	๑,๑๔๘.๘๘	๑๐๖๕.๙๐

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การท่องเที่ยวยังขาดกิจกรรมและสินค้าที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้ใช้จ่ายและใช้เวลาท่องเที่ยวมากขึ้น ในปี ๒๕๖๒ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๘๒๒.๒๓ บาท/คน/วัน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ๓,๘๘๑.๘๐ บาท/คน/วัน สำหรับระยะเวลาพำนักร้อยละ ๒.๕๐ วัน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ ๓.๐๒ วัน ด้านอุปทานการท่องเที่ยว ยังขาดคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล ตลอดจนกิจกรรมและความเชื่อมโยง ด้านการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อย

ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลให้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปจากเดิม การเดินทางเป็นหมู่คณะลดลง และปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การท่องเที่ยวเป็นกลุ่มขนาดเล็ก การพัฒนาการท่องเที่ยวจึงต้องมุ่งเน้นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ ยกกระดับมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยว มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขภาพ และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด เพื่อบริการการเดินทางด้วยตนเอง และการท่องเที่ยวในระยะใกล้ที่เน้นการเดินทางด้วยรถส่วนตัว สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชนและพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ ๑๒ จำนวนผู้เยี่ยมเยือน รายได้จากการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

รายการ/ปี	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒					
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (ล้านคน)	๕.๐๒	๕.๕๒	๕.๗๑	๕.๖๙	๕.๗๑
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	๘,๙๔๖.๒๐	๑๐,๕๔๐.๘๑	๑๑,๓๘๔.๙๒	๑๑,๔๓๕.๗๑	๕,๐๓๒.๓๘
อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	๖.๓	๑๗.๘	๘.๐	๐.๕	-๕๖.๐
สัดส่วนรายได้ของจังหวัดต่อ กลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	๔.๒๘	๔.๐๗	๓.๙๘	๓.๙๖	๔.๑๒

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๒. ด้านสังคมและความมั่นคง

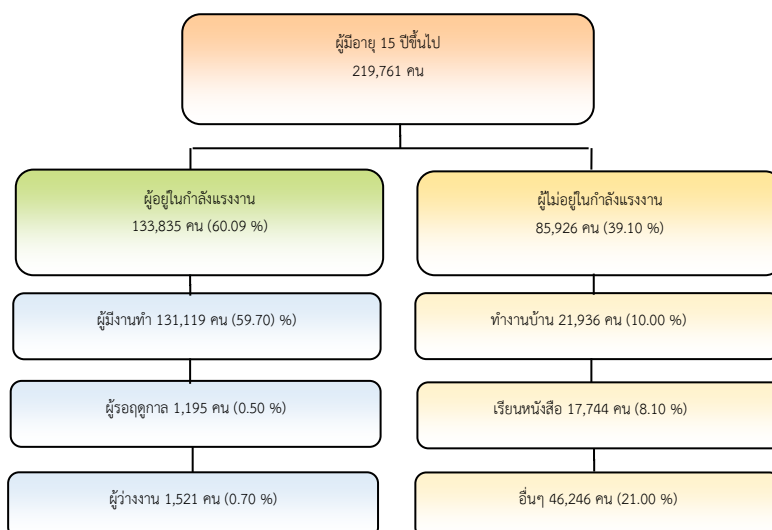
๒.๑ สถานการณ์ด้านแรงงาน

สถานภาพแรงงาน จังหวัดอำนาจเจริญมีประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานหรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน ประมาณ ๑๓๓,๘๓๕ คน (ร้อยละ ๖๐.๙๐) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๑๓๑,๑๑๙ คน ผู้ว่างงาน ๑,๕๒๑ คน ผู้รอฤดูกาล ๑,๑๙๕ คน

ส่วนผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงาน ประมาณ ๘๕,๙๒๖ คน (ร้อยละ ๓๙.๑๐) ประกอบด้วย ผู้ทำงานบ้าน ๒๑,๙๓๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๐๐) ผู้เรียนหนังสือ ๑๗,๗๔๔ คน (ร้อยละ ๘.๑) และอื่นๆ ๔๖,๒๔๖ คน (ร้อยละ ๒๑.๐) ส่วนใหญ่ทำงาน ในอุตสาหกรรมการขายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ ที่พักแรม และบริการ ด้านอาหาร และการศึกษา

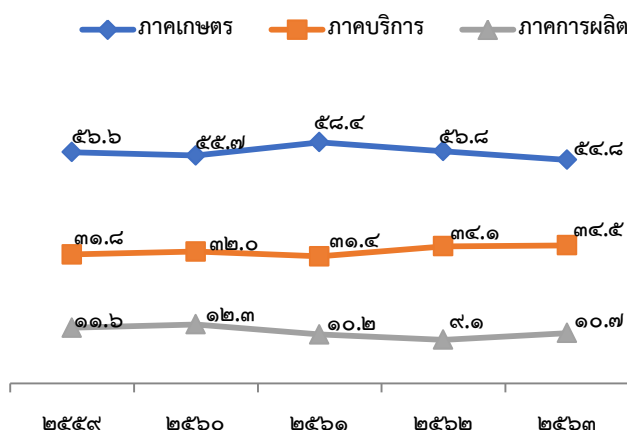
เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า สัดส่วนภาคการบริการ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๔.๑ เป็นร้อยละ ๓๔.๕ และภาคการผลิตมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๙.๑ เป็น ร้อยละ ๑๐.๗ ส่วนผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ ๕๖.๘ เป็นร้อยละ ๕๔.๘

ภาพที่ ๑๒ แผนภูมิ การจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๖๓

ผู้มีงานทำ ผู้มีทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงานในภาคเกษตรประมาณ ๗๕,๖๒๘ คน (ร้อยละ ๕๖.๙๐)

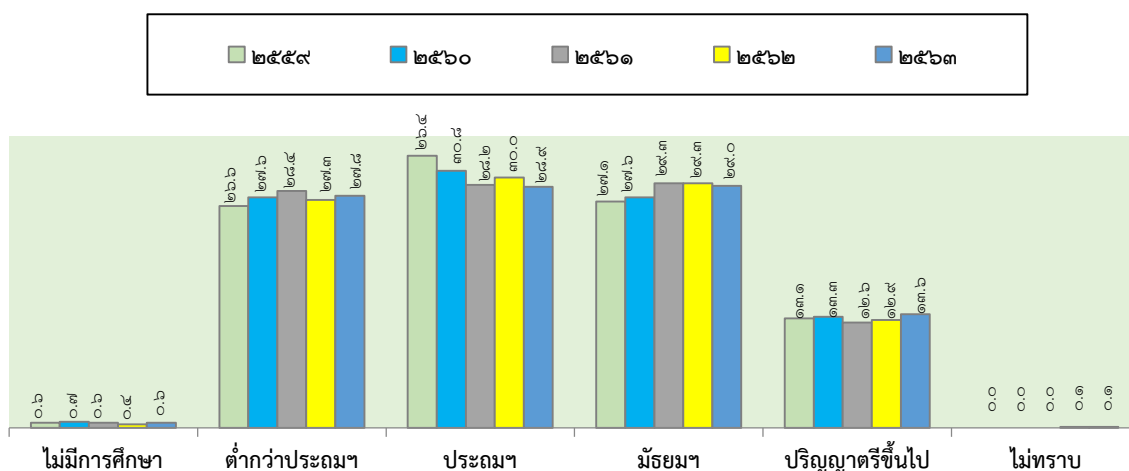
ภาพที่ ๑๓ กราฟ ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ระดับการศึกษา ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงไม่เกินระดับประถมศึกษา ประมาณ ๗๔,๕๓๕ คน ร้อยละ ๕๖.๗ ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประมาณ ๓๗,๙๙๘ คน ร้อยละ ๒๙.๐ ส่วนผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประมาณ ๑๗,๗๘๐ คน ร้อยละ ๑๓.๖ ไม่มีการศึกษา ๗๕๐ คน

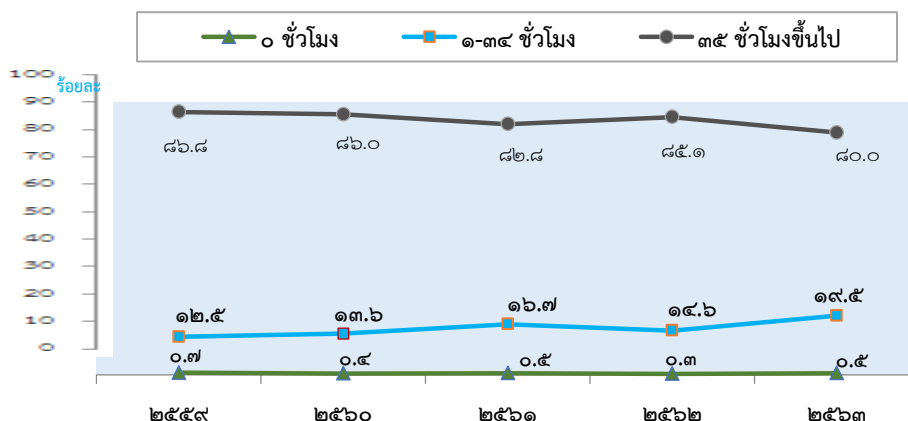
เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาและไม่มีการศึกษา มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น ผู้มีงานทำที่ไม่ทราบระดับการศึกษามีสัดส่วนเท่าเดิม ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีสัดส่วนลดลง คือร้อยละ ๑.๑ และ ๐.๓ ตามลำดับ

ภาพที่ ๑๔ แผนภูมิ ร้อยละของผู้ที่มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นผู้ทำงาน ตั้งแต่ ๓๕ ชั่วโมงขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ทำงานเต็มทีในเรื่องชั่วโมงทำงาน ประมาณ ๑๐๔,๙๙๔ คน หรือร้อยละ ๘๐.๐ ผู้ทำงาน ๑-๓๔ ชั่วโมง ประมาณ ๒๕,๔๔๘ คน ร้อยละ ๑๙.๕ ส่วนผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงานในระหว่าง ๗ วันก่อนวันสัมภาษณ์ มีชั่วโมงทำงาน ๐ ชั่วโมง ประมาณ ๖๒๗ คน หรือร้อยละ ๐.๕

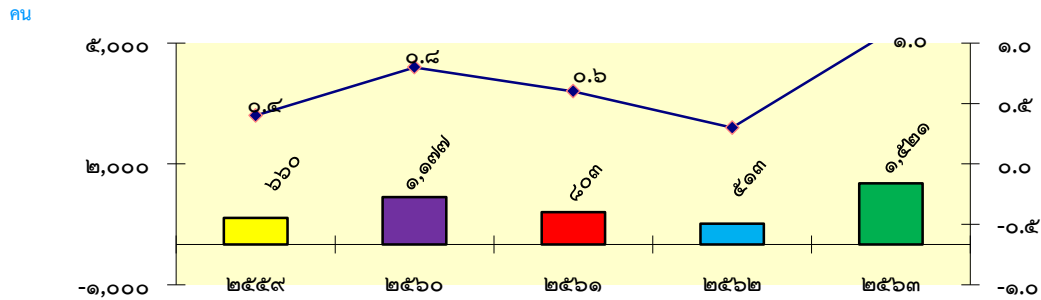
เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้มีงานทำ ๑-๓๔ ชั่วโมง มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น (จากร้อยละ ๑๔.๖ เป็นร้อยละ ๑๙.๕) ผู้ทำงานเต็มเวลาตั้งแต่ ๓๕ ชั่วโมงขึ้นไป มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น (จากร้อยละ ๘๕.๑ เป็นร้อยละ ๘๐.๐) ส่วนผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงานในระหว่าง ๗ วัน ก่อนวันสัมภาษณ์ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (จากร้อยละ ๐.๓ เป็นร้อยละ ๐.๕)

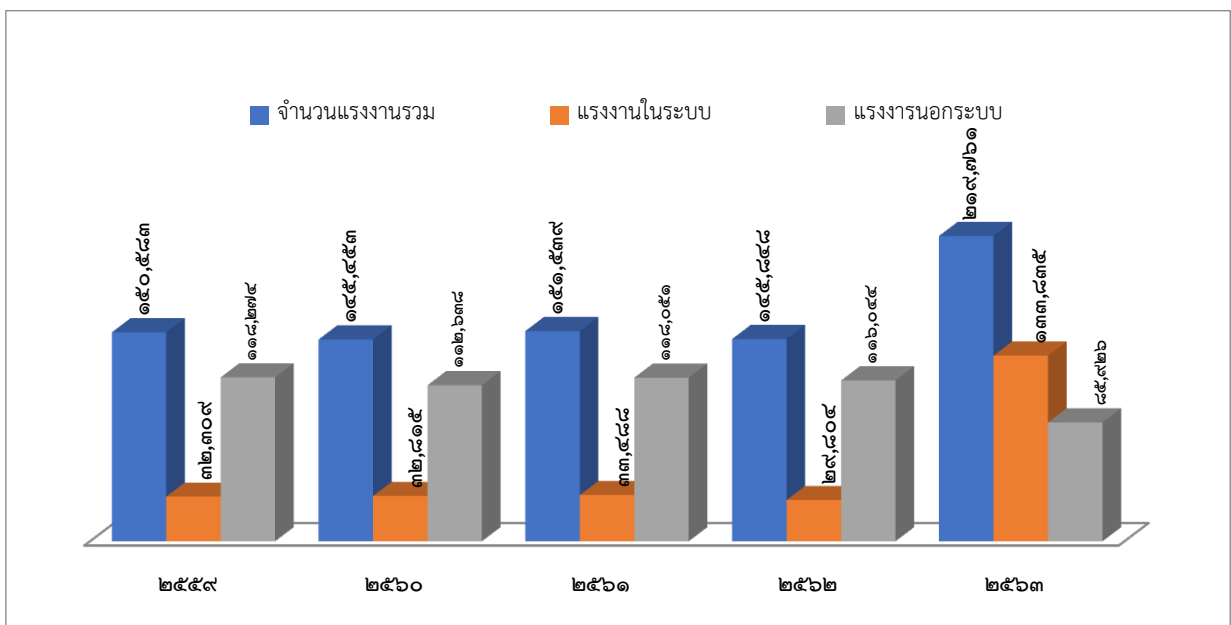
ภาวะการว่างงาน สำหรับ พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดอำนาจเจริญมีจำนวน ผู้ว่างงาน ๑,๓๖๑ คน และอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๐ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด (จำนวน ๑๓๖,๕๑๔ คน)

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า มีผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจาก ๕๑๓ คน เป็น ๑,๓๖๑ คน หรือร้อยละ ๐.๖๒ คืออัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น จากร้อยละ ๐.๔ เป็นร้อยละ ๑.๐

ภาพที่ ๑๕ แผนภูมิ จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ภาพที่ ๑๖ แผนภูมิ จำนวนผู้ที่มีงานทำที่อยู่ในแรงงานในระบบและนอกระบบของจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ที่มา : การสำรวจแรงงานนอกระบบ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒.๒ ด้านสังคม (สุขภาพ และสาธารณสุข)

จังหวัดอำนาจเจริญ มีสถานบริการสาธารณสุขทั่วถึงทุกตำบล หากแต่มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชาชนค่อนข้างต่ำ จึงต้องมีการดำเนินการเชิงรุกด้วยการส่งเสริมให้ประชาชน ลด ละ เลิก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ เพื่อเป็นการลดความจำเป็นที่ต้องรับการรักษาโรคต่างๆ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นสิ่งจำเป็น และอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชน

จังหวัดอำนาจเจริญมีสถานบริการสาธารณสุขของภาครัฐ ดังนี้

โรงพยาบาลทั่วไป(S) ขนาด ๓๕๐ เตียง	จำนวน ๑ แห่ง
โรงพยาบาลชุมชน(F๒) ขนาด ๖๐ เตียง	จำนวน ๑ แห่ง
โรงพยาบาลชุมชน(F๒) ขนาด ๓๐ เตียง	จำนวน ๕ แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	จำนวน ๗๗ แห่ง
ศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชน	จำนวน ๓ แห่ง
ศูนย์แพทย์โนนหนามแท่ง	จำนวน ๑ แห่ง
ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง	จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๑๓ จำนวนครัวเรือน หมู่บ้าน ตำบล แยกตามพื้นที่อำเภอ และเขตรับผิดชอบของ รพ.สต./ศูนย์บริการสาธารณสุข

อำเภอ	จำนวน						
	รพ.สต./ ศูนย์แพทย์	ศูนย์บริการ/ศูนย์ สุขภาพชุมชนเมือง	หลังคาเรือน	หมู่บ้าน/ ชุมชน	ตำบล	อบต.	เทศบาล
เมือง	๒๓/๑	๓/๑	๔๖,๓๑๙	๑๙๔/๓๑	๑๙	๑๕	๖
ชานุมาน	๙	-	๑๓,๐๓๓	๖๒	๕	๔	๒
ปทุมราชวงศา	๑๑	-	๑๕,๐๗๖	๗๓	๗	๔	๔
พนา	๕	-	๙,๗๙๓	๕๖	๔	๓	๒
เสนางคนิคม	๘	-	๑๒,๓๙๖	๕๘	๖	๕	๒
หัวตะพาน	๑๑	-	๑๓,๐๐๘	๘๕	๘	๕	๓
ลืออำนาจ	๑๐	-	๑๐,๕๖๓	๗๙	๗	๓	๕
รวม	๗๘	๔	๑๒๐,๑๘๘	๖๐๗/๓๑	๕๖	๓๙	๒๔

ที่มา : ทะเบียนราษฎร์กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

◆ ข้อมูลสถานะสุขภาพ

ข้อมูลสถิติชีพ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อัตราเกิดของประชากรจังหวัดอำนาจเจริญ เท่ากับ ๖.๘๔ ต่อประชากรพันคน อัตราการตายเท่ากับ ๓.๔๘ ต่อการเกิดมีชีพพันคน อัตราตายเท่ากับ ๖.๕๑ ต่อประชากรพันคน และอัตราการเพิ่มตามธรรมชาติของประชากร เท่ากับ ร้อยละ ๐.๐๓๓ ดังตารางที่ ๔

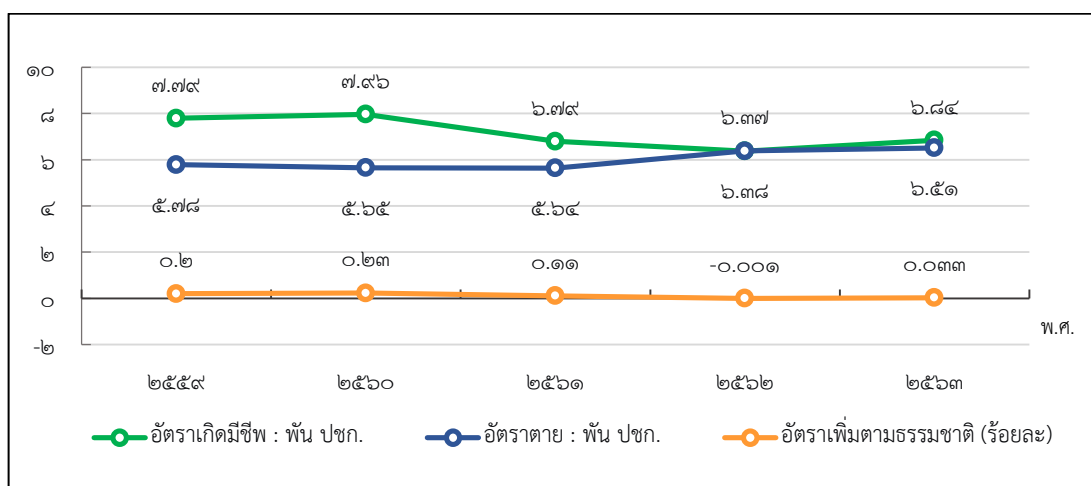
ตารางที่ ๑๔ ข้อมูลสถิติชีพประชากรจังหวัดอำนาจเจริญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

พ.ศ.	อัตราเกิดต่อพันประชากร	อัตราตายต่อพันประชากร	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	อัตราทารกตายต่อพันการเกิดมีชีพ	อัตรามารดาตายต่อแสนการเกิดมีชีพ
๒๕๕๙	๗.๗๙	๕.๗๘	๐.๒๐	๔.๐๘	๐
๒๕๖๐	๗.๙๖	๕.๖๕	๐.๒๓	๒.๙๙	๐
๒๕๖๑	๖.๗๙	๕.๖๔	๐.๑๑	๓.๘๘	๓๘.๘๖
๒๕๖๒	๖.๓๗	๖.๓๘	-๐.๐๐๑	๔.๙๗	๐
๒๕๖๓	๖.๘๔	๖.๕๑	๐.๐๓๓	๓.๔๘	๐

ที่มา : สถิติสาธารณสุข ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

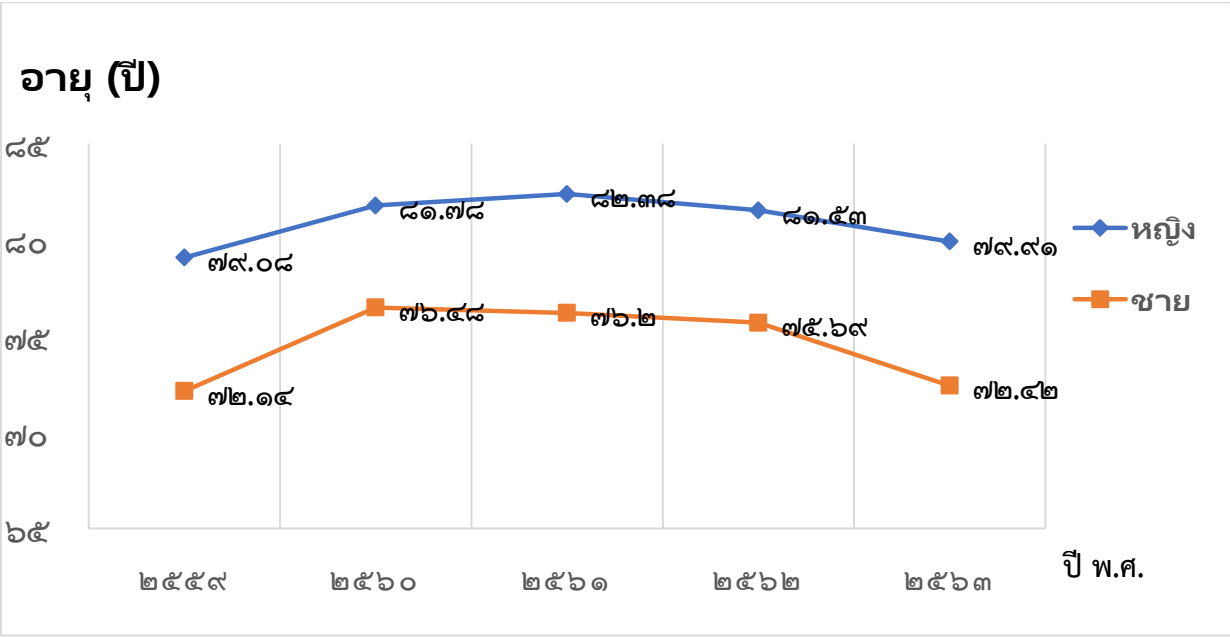
การคาดประมาณการณ์และการฉายภาพประชากรของจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า อัตราเพิ่มของประชากรมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากอัตราการเกิดมีชีพของประชากรลดลงอย่างต่อเนื่อง อัตราตายต่ำกว่าอัตราเกิดมีชีพ ส่งผลให้อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติเกิดการชะลอตัว ในขณะที่ประชาชนมีอายุยืนยาวขึ้นในขณะที่ โดยอายุคาดเฉลี่ย ประชากร ปี ๒๕๖๓ ชาย มีอายุ ๗๒.๔๒ ปี และประชากรหญิง มีอายุ ๗๙.๙๑ ปี ดังแผนภูมิที่ ๑

ภาพที่ ๑๗ แผนภูมิ แสดงอัตราเกิด ตายและอัตราเพิ่มประชากร จังหวัดอำนาจเจริญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ที่มา : สถิติสาธารณสุข ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ภาพที่ ๑๘ แผนภูมิ อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด ประชากรจังหวัดอำนาจเจริญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ที่มา : ทะเบียนราษฎรกระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓
: สถิติสาธารณสุข ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

◆ สาเหตุการตาย

สาเหตุการตาย จำแนกตามกลุ่มโรค ของจังหวัดอำนาจเจริญ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓ เมื่อพิจารณาสาเหตุการตายจำแนกตามกลุ่มโรค ๑๐ อันดับแรก ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๓ พบว่า ประชากรจังหวัดอำนาจเจริญ มีสาเหตุการตายด้วยโรคติดเชื้อในกระแสโลหิตมากที่สุด อัตราตาย ๕๒.๐๖ ต่อแสนประชากร รองลงมาคือไตวาย อัตราตาย ๔๗.๓๐ ต่อแสนประชากร และโรคปอดบวม อัตราตาย ๔๕.๙๘ ต่อแสนประชากร ตามลำดับ ดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๑๕ สาเหตุการตายจำแนกรายโรค ๑๐ อันดับแรก ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

โรค	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓	
	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
ติดเชื้อในกระแสโลหิต (A๔๐-A๔๑)	๑๒๗	๓๓.๕๔	๑๖๖	๔๓.๘๖	๑๙๗	๕๒.๐๖
ไตวาย (N๑๗-N๑๙)	๑๔๕	๓๘.๓๐	๑๗๒	๔๕.๔๕	๑๗๙	๔๗.๓๐
ปอดบวม (J๑๒-J๑๘)	๑๖๘	๔๔.๓๗	๒๐๖	๕๔.๔๓	๑๗๔	๔๕.๙๘
เบาหวาน (E๑๐-E๑๔)	๘๑	๒๑.๓๙	๙๔	๒๔.๘๔	๑๔๔	๓๘.๐๕
หลอดเลือดสมอง (I๖๐-I๖๙)	๑๒๐	๓๑.๖๙	๑๓๒	๓๔.๘๘	๑๒๗	๓๓.๕๖
มะเร็งตับและท่อน้ำดีในตับ (C๒๒๐-โรคหัวใจ (I๒๐-I๕๒)	๑๗๔	๔๕.๔๕	๑๕๕	๔๐.๙๕	๑๐๓	๒๗.๒๒
โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดีในตับ (C๒๒๐-โรคหัวใจ (I๒๐-I๕๒)	๘๑	๒๑.๓๙	๙๘	๒๕.๙๐	๙๙	๒๖.๑๖
โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน (K๗๐-K๗๗)	๕๗	๑๕.๐๕	๕๖	๑๔.๗๙	๖๕	๑๗.๑๘
มะเร็งหลอดลมและปอด (C๓๔๐-C๓๔๙)	๖๕	๑๗.๑๖	๕๘	๑๕.๓๒	๕๙	๑๕.๕๙
วัณโรคทุกชนิด (A๑๕-A๑๙)	๒๕	๖.๖๐	๑๖	๔.๒๓	๒๙	๗.๖๖

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ (๑ ม.ค.- ๓๑ ธ.ค. ๒๕๖๓)

◆ สาเหตุการป่วย

สาเหตุการป่วยของประชากร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประชาชนเข้ารับการรักษาพยาบาล และบริการสุขภาพที่โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานสาธารณสุข ซึ่งสามารถจำแนกตามกลุ่มโรค ดังนี้

ประเภทผู้ป่วยนอก กลุ่มโรคที่เป็นสาเหตุการป่วย ๓ อันดับแรก คือ โรคเบาหวาน อัตราป่วย ๒๔,๗๕๔ ต่อแสนประชากร รองลงมาคือ โรคเนื้อเยื่อผิดปกติ อัตราป่วย ๒๐,๓๓๗ ต่อแสนประชากร และโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ นำ อัตราป่วย ๑๗,๕๐๙ ต่อแสนประชากร ตามลำดับ ดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๑๖ สาเหตุการเจ็บป่วยของประชาชนที่มารับบริการผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มโรค ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับ	ชื่อกลุ่มโรค (๒๔๘ โรค)	ชาย	หญิง	รวม	อัตราป่วย ต่อแสนประชากร
๑	๑๐๔ เบาหวาน	๓๐,๐๕๙	๖๓,๖๒๐	๙๓,๖๗๙	๒๔,๗๕๔
๒	๒๐๗ เนื้อเยื่อผิดปกติ	๒๖,๓๖๙	๕๐,๕๙๔	๗๖,๙๖๓	๒๐,๓๓๗
๓	๑๔๕ ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๒๓,๘๙๘	๔๒,๓๖๑	๖๖,๒๕๙	๑๗,๕๐๙
๔	๑๖๗ การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลัน อื่นๆ	๒๗,๖๘๒	๓๕,๖๑๘	๖๓,๓๐๐	๑๖,๗๒๗
๕	๑๘๑ ความผิดปกติอื่นๆ ของฟันและโครงสร้าง	๒๔,๕๒๒	๓๒,๔๖๔	๕๖,๙๘๖	๑๕,๐๕๘
๖	๒๐๖ พยาธิสภาพของหลังส่วนอื่นๆ	๑๐,๖๓๕	๑๗,๐๒๒	๒๗,๖๕๗	๗,๓๐๘
๗	๒๘๑ การบาดเจ็บระบบประสาทอื่นๆ ไม่ระบุเฉพาะและ หลายบริการในร่างกาย	๑๖,๐๕๔	๑๐,๓๒๗	๒๖,๓๘๑	๖,๙๗๑
๘	๑๘๕ โรคอื่นๆ ของหลอดอาหาร กระเพาะและดูโอ เดนม	๗,๙๑๑	๑๔,๕๘๙	๒๒,๕๐๐	๕,๙๔๕
๙	๑๘๐ ฟันผุ	๘,๓๓๙	๑๑,๘๘๑	๒๐,๒๒๐	๕,๓๔๓
๑๐	๒๖๗ ปวดท้องและปวดอุ้งเชิงกราน	๕,๐๒๘	๘,๖๖๕	๑๓,๖๙๓	๓,๖๑๘

ที่มา : จาก HDC ๒๕๖๓ - การคำนวณ คิดตาม ๒๔๘ กลุ่มโรค นับเป็นครั้งตามการวินิจฉัย

โดยที่ dxtype=๑ และรหัสหน่วยบริการ (๑๐ อันดับโรคที่มารับบริการ/พบป่วย)

ข้อมูล ประมวลผล :: ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)

► จำนวนรับบริการประเภทผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในที่มารับบริการในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญ ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

ผู้รับบริการประเภทผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญ ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๐,๔๒๗ ราย เฉลี่ย ๓๔,๒๐๒ รายต่อเดือน ผู้รับบริการประเภทผู้ป่วยใน จำนวน ๔๒,๓๔๗ ราย เฉลี่ย ๓,๕๒๙ รายต่อเดือน โดยเฉลี่ยผู้ป่วยนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ๔ วัน ต่อคน อัตราครองเตียง ๘๕.๐๒ ดังตารางที่ ๙

ตารางที่ ๑๗ จำนวนผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน จำแนกตามโรงพยาบาล ปีงบประมาณ ๒๕๖๓

โรงพยาบาล	ผู้ป่วยนอก		ผู้ป่วยนอก เฉลี่ยต่อเดือน		ผู้ป่วยใน (คน)	เฉลี่ย ต่อ เดือน	เฉลี่ย วัน นอน	อัตรา ครอง เตียง
	คน	ครั้ง	คน	ครั้ง				
รพ.อำนาจเจริญ	๑๗๖,๖๖๕	๖๒๘,๐๑๖	๑๔,๗๒๒	๕๒,๓๓๕	๒๖,๐๖๘	๒,๑๗๒	๔.๖๗	๙๕.๓๔
รพ.ชานุมาน	๓๙,๓๔๔	๑๔๗,๕๑๑	๓,๒๗๙	๑๒,๒๙๓	๒,๖๓๗	๒๒๐	๒.๙๒	๗๐.๒๘
รพ.ปทุมราชวงศา	๔๘,๐๕๖	๑๘๘,๕๒๑	๔,๐๐๕	๑๕,๗๐๒	๓,๘๗๖	๓๒๓	๓.๒๕	๑๑๔.๘๙
รพ.พนา	๓๐,๑๘๖	๑๑๕,๘๖๘	๒,๕๑๖	๙,๖๕๖	๑,๖๙๖	๑๔๑	๓.๖๗	๕๖.๘๓
รพ.เสนางคินิม	๓๒,๙๑๓	๑๑๕,๕๑๗	๒,๗๔๓	๙,๖๒๖	๒,๒๕๕	๑๘๘	๒.๗๓	๕๖.๑๖
รพ.หัวตะพาน	๔๖,๓๙๓	๑๖๙,๐๑๒	๓,๘๖๖	๑๔,๐๘๔	๔,๑๑๖	๓๔๓	๓.๒๙	๖๑.๙๑
รพ.ลืออำนาจ	๓๖,๘๗๐	๑๔๕,๖๖๙	๓,๐๗๓	๑๒,๑๓๙	๑,๖๙๙	๑๔๒	๓.๔๑	๕๒.๘๖
รวม	๔๑๐,๔๒๗	๑,๕๑๐,๐๑๔	๓๔,๒๐๒	๑๒๕,๘๓๕	๔๒,๓๔๗	๓,๕๒๙	๔.๑๐	๘๕.๐๒

ที่มา : HDC ๒๕๖๓ (ข้อมูล วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) วันที่ประมวลผล ๑ ต.ค. ๒๕๖๓

ปัญหาสาธารณสุขและความต้องการด้านสุขภาพ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

จากข้อมูลผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีการประชุมระดมสมองเพื่อทำการวิเคราะห์ปัญหาสาธารณสุข และความต้องการด้านสุขภาพ โดยนำข้อมูลสถานะสุขภาพ ข้อมูลการป่วย การตาย ผลงานที่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือตกเกณฑ์เมื่อเทียบกับเป้าหมาย ตลอดจนปัญหาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมทั้งนโยบายเน้นหนักที่ต้องดำเนินการ แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยใช้เกณฑ์ให้คะแนนตามขนาด ความรุนแรง ผลกระทบจากปัญหา ความยากง่ายในการแก้ปัญหา และการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้ปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ ๑๐ อันดับแรก ได้แก่

๑. โรคเมเร็งตับและท่อน้ำดีในตับ
๒. โรคไข้เลือดออก
๓. อุบัติเหตุทางถนน
๔. โรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง
๕. ปัญหายาเสพติด
๖. โรคไตวาย
๗. วัณโรค
๘. ปัญหาโรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) และโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน (STEMI)
๙. พัฒนาการเด็ก
๑๐. สุขภาพจิต

๒.๓ ด้านสังคม (เด็ก เยาวชน สตรี ครอบครัว ผู้สูงอายุและคนพิการ)

เด็กและเยาวชนในจังหวัดอำนาจเจริญมีจำนวน ๑๑๔,๔๒๕ คน แยกเป็นชาย ๕๘,๒๙๓ คน หญิง ๕๖,๑๓๒ คน คิดเป็น ร้อยละ ๓๒.๗๗ ของประชากรทั้งหมด

จำนวนทั้งหมด (คน)	ร้อยละของประชากร	ชาย (คน)	ร้อยละ	หญิง (คน)	ร้อยละ
๑๑๔,๔๒๕	๓๐.๔๑	๕๘,๒๙๓	๕๐.๙๔	๕๖,๑๓๒	๔๙.๐๖

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ตารางที่ ๑๘ จำนวนเด็กและเยาวชนแยกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ
๐-๕	๑๑,๐๒๕	๑๐,๒๖๑	๒๑,๒๘๖	๑๘.๖๐
๖-๑๒	๑๕,๓๐๐	๑๔,๗๓๑	๓๐,๐๓๑	๒๖.๒๕
๑๓-๑๘	๑๔,๑๕๖	๑๓,๓๒๗	๒๗,๔๘๓	๒๔.๐๒
๑๙-๒๕	๑๗,๘๑๒	๑๗,๘๑๓	๓๕,๖๒๕	๓๑.๑๓
รวม	๕๘,๒๙๓	๕๖,๑๓๒	๑๑๔,๔๒๕	๑๐๐.๐๐

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

จากข้อมูลตารางพบว่า เด็กและเยาวชน ช่วงอายุ ๑๙ – ๒๕ ปี มากที่สุด จำนวน ๓๕,๖๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๓ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๖ – ๑๒ ปี จำนวน ๓๐,๐๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๕ ช่วงอายุ ๑๓ – ๑๘ ปี จำนวน ๒๗,๔๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๒ และช่วงอายุ ๐ – ๕ ปี จำนวน ๒๑,๒๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๐ ตามลำดับ

สตรี และครอบครัว จังหวัดอำนาจเจริญ มีจำนวนสตรี จำนวน ๑๑๗,๕๕๔ คน มีศูนย์พัฒนาครอบครัว จำนวน ๖๓ ศูนย์

จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอำนาจเจริญพบ ประเด็นความรุนแรงในครอบครัวของจังหวัดอำนาจเจริญนั้น อันดับ ๑ ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ โดยมีทั้งสิ้น ๙ ราย รองลงมาคือ ความรุนแรงทางกาย จำนวน ๔ ราย และความรุนแรงทางเพศ จำนวน ๑ ราย ดังตาราง

ประเด็นความรุนแรง	๒๕๖๔ (คน)	
	ชาย	หญิง
ทางเพศ	-	๑
ทางร่างกาย	-	๔
ทางจิตใจ	-	๗
ทางสังคม	-	-

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอำนาจเจริญ

การตั้งครุฑและการคลอดบุตร

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญจัดทำแบบสอบถามหญิงคลอดบุตร อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓ จำนวน ๒๕๗ คน พบว่า ช่วงอายุที่คลอดมากที่สุดคือ ช่วงอายุ ๑๙ ปี จำนวน ๖๙ ราย รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๑๖ ปี จำนวน ๕๘ ราย และช่วงอายุ ๑๗ – ๑๘ ปี ช่วงอายุละ ๕๒ ราย ในด้านจำนวนครั้งของการตั้งครุฑ พบว่า เป็นครุฑแรก จำนวน ๒๓๗ ราย และครุฑที่ ๒ จำนวน ๒๐ ราย โดยสาเหตุของการตั้งครุฑ อันดับ ๑ คือ ต้องการมีบุตร จำนวน ๑๒๘ ราย รองลงมาคือ ผิดพลาดจากการคุมกำเนิด จำนวน ๔๐ ราย และไม่ได้คุมกำเนิด จำนวน ๘๙ ราย ดังนี้

ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลทั่วไปของหญิงคลอดบุตรอายุน้อยกว่า ๒๐ ปี

อายุ	จำนวน(คน)
๑๕ ปี	๒๖
๑๖ ปี	๕๘
๑๗ ปี	๕๒
๑๘ ปี	๕๒
๑๙ ปี	๖๙
รวม	๒๕๗

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอำนาจเจริญ

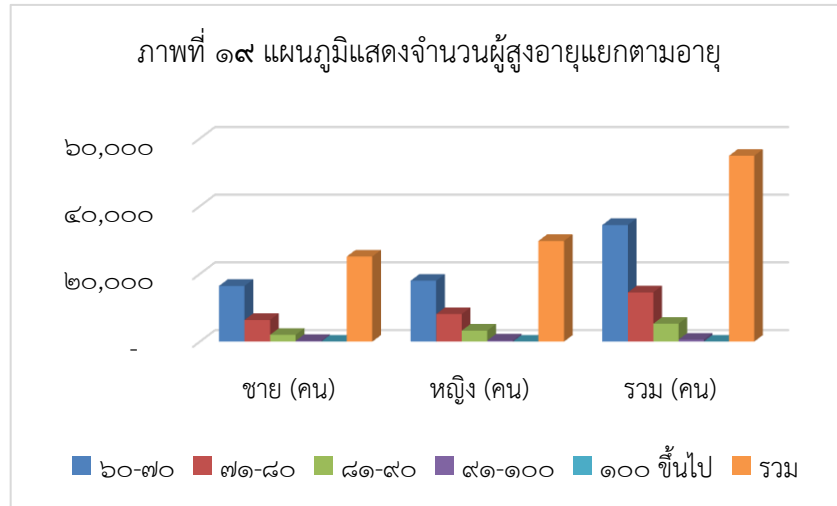
สถานการณ์ผู้สูงอายุ จังหวัดอำนาจเจริญมีประชากรทั้งหมด ๓๗๖,๒๙๔ คน ประชากรผู้สูงอายุ จำนวน ๖๔,๓๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๐ ของประชากรทั้งหมด แยกเป็นเพศชาย ๒๙,๔๔๑ คน เพศหญิง ๓๔,๘๘๗ คน โดยสถานการณ์ผู้สูงอายุอยู่ในเกณฑ์ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว

ตารางที่ ๒๐ จำนวนและโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ร้อยละ
๖๐-๗๐	๑๙,๐๔๘	๒๑,๐๖๕	๔๐,๑๑๓	๖๒.๓๖
๗๑-๘๐	๗,๗๕๑	๙,๕๓๕	๑๗,๒๘๖	๒๖.๘๗
๘๑-๙๐	๒,๓๐๙	๓,๗๖๔	๖,๐๗๓	๙.๔๔
๙๑-๑๐๐	๓๑๐	๕๐๑	๘๑๑	๑.๒๖
๑๐๐ ขึ้นไป	๒๓	๒๒	๔๕	๐.๐๗
รวม	๒๙,๔๔๑	๓๔,๘๘๗	๖๔,๓๒๘	๑๐๐.๐๐

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

จากตาราง พบว่าโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุ ในช่วงอายุ ๖๐ - ๗๐ ปี มากที่สุด จำนวน ๓๔,๔๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๗๕ รองลงมา คือผู้สูงอายุ ช่วงอายุ ๗๑ - ๘๐ ปี จำนวน ๑๔,๕๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๕๐ ช่วงอายุ ๘๑ - ๙๐ ปี ๕,๒๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๐ ช่วงอายุ ๙๑ - ๑๐๐ ปี จำนวน ๕๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๗ และอายุ ๑๐๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๔ ตามลำดับ

สถานการณ์คนพิการ

จังหวัดอำนาจเจริญ มีผู้พิการที่จดทะเบียน จำนวน ๑๖,๐๐๐ คน แยกเป็นเพศชาย ๘,๘๗๖ คน เพศหญิง ๗,๑๒๔ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ ส.ค.๒๕๖๔) โดยสามารถแยกจำนวนคนพิการตามช่วงอายุ ได้ดังนี้

- อายุแรกเกิด - ๑๙ ปี จำนวน ๖๖๕ ราย
- อายุ ๑๙ ปี - ๕๙ ปี จำนวน ๗,๑๗๒ ราย
- อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๘,๑๖๓ ราย

ประเภทความพิการ จากข้อมูลของศูนย์บริการคนพิการจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า ประเภทของความพิการ อันดับ ๑ คือ การเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน ๖,๙๐๒ คน รองลงมาคือ การได้ยิน หรือสื่อความหมาย จำนวน ๔,๑๑๖ คน และ พิการทางการเห็น จำนวน ๑,๗๙๐ คน

ตารางที่ ๒๑ แสดงประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	จำนวน (คน)
พิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย	๖,๙๐๒
พิการด้านจิตใจหรือพฤติกรรม	๑,๖๒๗
พิการด้านสติปัญญา	๑๒๘๕
พิการด้านการเรียนรู้	๓๒
พิการด้านออทิสติก	๗๕
พิการทางการมองเห็น	๑,๗๙๐
พิการซ้ำซ้อน	๑๗๓
พิการทางการได้ยิน สื่อความหมาย	๔,๑๑๖
พิการด้านอื่นๆ ไม่ระบุ	-
รวม	๑๖,๐๐๐

ที่มา: ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดอำนาจเจริญ

๒.๔ ด้านความมั่นคง

▶ สถานการณ์ด้านยาเสพติดของจังหวัด

สถานการณ์ด้านการผลิตและแหล่งพักยาเสพติด สถานการณ์ด้านการผลิตยาเสพติด ยังไม่ปรากฏพบแหล่งผลิตยาเสพติด ประเภทเฮโรอีน ยาบ้า และไอซ์ ทั้งการผลิตหั่วเชื้อหรือการอัดเม็ดในพื้นที่ ผังประเทศเพื่อนบ้าน ตรงข้ามอำเภอชายแดนของจังหวัดอำนาจเจริญ แต่พบว่ามีแหล่งพักยาเสพติดโดยเฉพาะ ยาบ้า และ ไอซ์ ที่สำคัญอยู่ในพื้นที่ผังประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งผู้ค้ายาเสพติดผังประเทศเพื่อนบ้าน จะลักลอบ ลำเลียงมาพักไว้ตามหมู่บ้านชายแดนริมฝั่งแม่น้ำโขง เกาะ ดอน กลางแม่น้ำโขง

สถานการณ์ด้านการลักลอบนำเข้ายาเสพติด พื้นที่ชายแดนอำเภอขามเฒ่ายังเป็นพื้นที่ ลักลอบนำเข้ายาเสพติดที่สำคัญ ซึ่งจะมีการลักลอบนำเข้าทั้งยาบ้า ไอซ์ และกัญชาแห้ง จากผังประเทศ เพื่อนบ้านตรงข้าม จังหวัดอำนาจเจริญ เข้ามาทางอำเภอขามเฒ่าตามแนวพรมแดนลำแม่น้ำโขง

กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการลักลอบนำเข้ายาเสพติด

- เครือข่ายการค้ายาเสพติดในพื้นที่ชายแดน จังหวัดอำนาจเจริญ
- เครือข่ายการค้ายาเสพติดพื้นที่ตอนใน ที่มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการค้ายาเสพติดพื้นที่ชายแดน
- ผู้เสพและค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่ชายแดนที่ข้ามไปเสพและซื้อยาเสพติดในปริมาณ

ไม่มากนัก เพื่อนำมาเสพและจำหน่ายรายย่อยในพื้นที่

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด จากการประเมินหมู่บ้านชุมชน รอบที่ ๒/๒๕๖๔ (ณ สิงหาคม ๒๕๖๔) พบว่าหมู่บ้านที่ระดับรุนแรง ๒๗ หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๓ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ลดลงจากการประเมินหมู่บ้าน รอบที่ ๑/๒๕๖๔ (ณ สิงหาคม ๒๕๖๐) จากเดิม ๓๑ หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๖ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ไม่พบการผลิตในพื้นที่ แต่มีการลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน บริเวณเขตอำเภอขามเฒ่า ตามจุดจอดเรือ ท่าข้าม ชายป่า ริมแม่น้ำโขง ตำบลที่เป็นพื้นที่นำเข้า คือ ตำบลขามเฒ่า ตำบลโคกสาร และตำบลโคกกง ตามแนวชายแดน ๓๘ กิโลเมตร เพื่อจำหน่ายในพื้นที่อื่น พื้นที่พบปัญหา ในระดับรุนแรงคือ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ สำหรับอำเภออื่น ๆ พบมีระดับในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๒๒ สรุปผลการดำเนินการจับกุมยาเสพติด

- ห้วงเดือน ตุลาคม ๒๕๖๓ - สิงหาคม ๒๕๖๔

จับกุม (คดี)	ผู้ต้องหา (ราย)	ยาบ้า (เม็ด)	ไอซ์ (กรัม)	กัญชาแห้ง (ห่อ)	สารระเหย (กระป๋อง)	กัญชาสด (ต้น)	กระท่อม (ต้น)
๒,๙๙๓	๓,๐๔๒	๙๓๕,๔๒๔	๗๕,๗๕๒	๔๓	๒	๖๖	๑

- ห้วงวันที่ ๑ - ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔

จับกุม (คดี)	ผู้ต้องหา (ราย)	ยาบ้า (เม็ด)	ไอซ์ (กรัม)	กัญชาแห้ง (ห่อ)	สารระเหย (ถุง)	กัญชาสด (ต้น)	กระท่อม (ต้น)
๑๔๙	๑๔๙	๔,๓๗๕	๗.๒๒๓	๒	๐	๐	๐

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดอำนาจเจริญ

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบจำนวนคดียาเสพติด

ค่าสถิติ (คดี)			
ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	อัตรา ปป.
๓,๖๘๖	๓,๓๐๙	๓,๐๔๒	ลดลง

๓. ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

สรุปปัญหาความต้องการในภาพรวมของจังหวัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ๑๐ อันดับแรก

ปัญหา	ความต้องการ
๑. ปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำ/ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการอุปโภค บริโภค ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร	๑. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำที่ตื้นเขินให้สามารถ กักเก็บน้ำได้เพิ่มมากขึ้นครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร ๒. พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ๓. ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ ๔. ทำฝายชะลอน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรช่วงฤดูแล้ง ๕. ก่อสร้างระบบกระจายน้ำเพื่อการเกษตร
๒. ปัญหาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ	๑. สนับสนุนสินค้าการเกษตรให้ได้ราคาดีมีมาตรฐาน ๒. มีแหล่งรับซื้อสินค้าการเกษตรและส่งออกได้ตลอดทั้งปี ๓. ให้ความรู้ในด้านเกษตรรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ๔. ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถหาปัจจัยในการผลิตในราคาถูก ให้ความรู้แก่ เกษตรกรในการทำเกษตรแบบทฤษฎีใหม่ จัดตั้งกลุ่มการเกษตรเพื่อที่จะสามารถต่อรองกับพ่อค้าคนกลางได้ ส่งเสริม การแปรรูปสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าให้สูงขึ้น ๕. ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มผลิตและแปรรูปสินค้าในชุมชน และการฝึกอบรมสำหรับผลิตสินค้าที่ตรงต่อความต้องการของตลาด
๓. ปัญหายาเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชน	๑. จัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติด ให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนเรื่องภัยยาเสพติดให้ผู้เสพเข้าร่วมโครงการบำบัดผู้ติดยาเสพติด ๒. จัดชุดรักษาความปลอดภัยตรวจเวรยาม และให้ผู้ปกครองคอยสอดส่อง สังเกตพฤติกรรมของบุตรหลานตัวเอง ๓. ผู้นำหมู่บ้านให้ความรู้แก่ประชาชนตามข้อเท็จจริง ไม่ตกเป็นเหยื่อของข่าวโคมลอยหรือไม่มีมูลความจริง ๔. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริม/จัดกิจกรรมลด ละ เลิกอบายมุข หรือให้คำแนะนำ
๔. การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ และช่วยให้เศรษฐกิจบริเวณชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง	๑. ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว ๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ๓. การขับเคลื่อนการพัฒนาวัดพระเจ้าใหญ่ลือชัยและพื้นที่โดยรอบให้มีความเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอ และเกิดความยั่งยืนของการใช้ประโยชน์ในระยะยาว
ปัญหา	ความต้องการ
๔. การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ และช่วยให้เศรษฐกิจบริเวณชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง	๔. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่วัดพระเจ้าใหญ่ลือชัยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ของอำเภอ มีการสร้าง Landmark ที่สวยงามน่าสนใจ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวประชาชนในจังหวัดและต่างจังหวัด ๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เสมาพันปี ปรับปรุงภูมิทัศน์ และสร้างลานจอดรถ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว

๕. ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก ถนนมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ / น้ำขังบนถนนในฤดูฝน	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนเพื่อให้การคมนาคมเกิดความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยในการสัญจรไปมา ๒. ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมถนนที่ชำรุดและเป็นเส้นทางคมนาคมของหมู่บ้านและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ๔. ก่อสร้างถนน คสล.ภายในหมู่บ้านและเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน
๖. ปัญหาความยากจนและภาระหนี้สิน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้หลักจากการขายผลผลิต และไม่มีอาชีพเสริมที่สร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกร ส่งผลให้ครัวเรือนมีรายได้ต่ำ	๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพเสริมหลังฤดูทำนาเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ๒. แก้ไขปัญหาหนี้สินของประชาชน ๓. สนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้
๗. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยใช้กระบวนการสร้างเสริมความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ	๑. ทุกชุมชนควรสร้างเสริมความปลอดภัยในชุมชนของตนเองให้เกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชนให้มีสุขภาพดี ไม่ให้ได้รับอันตรายจากปัญหาความไม่ปลอดภัย รวมทั้งมีระบบการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน ๒. เพิ่มความเข้มงวด กวดขัน ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ๓. มีกล้องวงจรปิด CCTV ในหมู่บ้าน เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาการก่อเหตุอาชญากรรม และอุบัติเหตุจราจร ๔. ติดตั้งแสงไฟส่องสว่างให้เพียงพอต่อความต้องการของหมู่บ้าน หรือในเส้นทางตรอกซอกซอยที่มีลักษณะเปลี่ยวและเสี่ยงก่อให้เกิดอันตราย ๕. คณะกรรมการหมู่บ้านหรือผู้นำหมู่บ้านช่วยกันสอดส่องดูแลลูกบ้านที่แปลกหน้าเข้ามาอยู่ในพื้นที่ และแจ้งให้ลูกบ้านระมัดระวังทรัพย์สินของตนเอง ๖. ขอรับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ และเบี้ยเลี้ยงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ประชาชนในพื้นที่ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่เจ้าหน้าที่ผู้เสียสละ ๗. ขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานในพื้นที่ติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ครอบคลุมทั้งหมู่บ้าน ทั้งในซอยเปลี่ยวหรือบริเวณถนนที่เกิดเหตุบ่อยครั้ง
ปัญหา	ความต้องการ
๘. ปัญหาขยะมูลฝอยเนื่องจากประชาชนในบางพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนจากการบริหารจัดการขยะที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากปริมาณขยะที่มีมาก ส่งผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และสะท้อนภาวะการบริหารจัดการในการกำจัดขยะที่มากขึ้น	๑. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำโครงการธนาคารขยะชุมชน รณรงค์ให้คนในหมู่บ้านคัดแยกขยะในครัวเรือนและแนะนำให้กำจัดขยะด้วยตนเองอย่างถูกวิธี ๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ ๓. จัดหาที่ทิ้งขยะของชุมชนที่ถูกต้อง มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง รวมถึงการจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการแปรรูปขยะหรือการสร้างมูลค่าจากขยะที่ถูกต้อง ๔. แยกขยะที่ยังใช้ประโยชน์ได้ เพื่อให้ง่ายในการจัดเก็บและส่งต่อไปแปรรูป รวมทั้งมีมาตรการลดปริมาณขยะมูลฝอย

๙. ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นกลุ่มที่สังคมต้องให้การช่วยเหลือและดูแลเป็นพิเศษ เนื่องจากมีความไม่มั่นคงในชีวิตหรือเสี่ยงที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม	๑. ส่งเสริมสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อย โอกาส โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพึงให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพึงให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งให้การบำบัด พินทุและเยียวยา ผู้ถูกกระทำการดังกล่าว
๑๐. ปัญหาไม่มีที่ดินทำกิน การบุกรุกที่ดิน/ พื้นที่ป่าสงวน/ ป่าชุมชน และปัญหาป่าเสื่อมโทรม	๑. จัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกร/สร้างอาชีพให้กับกลุ่มคนยากไร้ ๒. การสร้างความรู้และความเข้าใจพื้นที่ป่าไม้ให้กับประชาชนในชุมชน ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้ในชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าไม้ให้เกิดความยั่งยืน ๔. การจัดทำแนวเขตป่าสงวน/ป่าชุมชนให้ชัดเจน และมีมาตรการดำเนินคดีการกับผู้บุกรุกป่า

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๗๐

๔. ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

ในระยะของแผนพัฒนาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา จังหวัดอำนาจเจริญได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า จังหวัดอำนาจเจริญมีเป้าหมายที่จะมุ่งสู่การเป็น “เมืองธรรมเกษตร เขตพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง เส้นทางการค้าสู่อาเซียน” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ต้องการจะบรรลุเป้าหมาย ๓ ประการ คือ

๑. พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองสมุนไพรและเมืองธรรมเกษตร ให้ความสำคัญกับการทำเกษตรอย่างมีคุณธรรม เห็นคุณค่าของชีวิต เคารพในความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกในการหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง โดยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณชายแดน เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในประเทศอาเซียนรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจชายแดนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการค้าขาย เป็นการย่อโลกให้เล็กลงเพื่อเปิดตลาดสู่นานาชาติ เพิ่มช่องทางการตลาดให้ผู้บริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติสามารถติดต่อซื้อขายสินค้าได้ง่ายขึ้น

โดยได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดไว้ ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าเกษตรปลอดภัย และผลิตภัณฑ์สมุนไพร ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและการบริการของจังหวัด เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชนสามารถแข่งขันและพึ่งตนเองได้
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ และพลังงานเพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาคน ชุมชน และการจัดการภาครัฐ ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ

บทวิเคราะห์

ความจำเป็นในการพัฒนา และเป้าหมายของแผนพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

■ ความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ : วิเคราะห์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๑) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

๒) การบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทุกกลุ่มน้ำรวมถึงน้ำใต้ดินเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยและภัยแล้งอย่างบูรณาการ

๓) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพ เศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้เกิดประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค เป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

๔) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนาและนวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัล และการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรูปทั้งเป็นแหล่งอาหารที่มีคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

๕) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๖) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและพื้นเมือง พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

๗) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

๘) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่าง ๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๙) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

- การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

- ๑๐) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลายป่า
- ๑๑) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๑๒) การลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพภูมิอากาศ

■ ความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ : วิเคราะห์ตาม (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

▶ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร

กลยุทธ์การพัฒนา : กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก เป็นต้น

▶ หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนา : กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

▶ หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา : กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

■ ความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ : วิเคราะห์ตามแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

▶ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

▶ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

► **ยุทธศาสตร์ที่ ๓** สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

► **ยุทธศาสตร์ที่ ๔** พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสมวยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น

๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาลินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๕.การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis)

จังหวัดอำนาจเจริญได้มีการวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันขององค์กรโดยนำเครื่องมือทางการบริหาร SWOT Analysis มาใช้เพื่อค้นหาศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานด้วยการวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็ง อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนา โดยมองว่าการวิเคราะห์หาจุดแข็งหรือจุดเด่นภายในจังหวัด (Strength) จะทำให้การดำเนินงานบรรลุผลสัมฤทธิ์และพยายามควบคุมจุดอ่อนหรือข้อด้อย (Weakness) ภายในองค์กรที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ ในขณะเดียวกันวิเคราะห์หาโอกาสหรือปัจจัยส่งเสริมจากภายนอก (Opportunity) ที่ทำให้การดำเนินงานภายในจังหวัดบรรลุผลสัมฤทธิ์ และเฝ้าระวังอุปสรรคหรือภาวะคุกคามจากภายนอก (Threat) ที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ผล ทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพ ๒. มีปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับ หลากหลาย ทั้งทางด้านการเกษตร ด้านการแพทย์แผนไทย และด้านศิลปวัฒนธรรม ๓. มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และมีจุดผ่อนปรนที่เอื้อต่อการค้าขายระหว่างประเทศ ๔. มีสถานที่ทางศาสนา วัฒนธรรม แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชุมชน และโบราณสถานที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ๕. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่นมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตอำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติอำนาจเจริญ ๖. มีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิและมีผลงานทางวิชาการ และวิทยฐานะจำนวนมาก ๗. มีผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีแนวคิดเป็นนักพัฒนา ๘. มีผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารหน่วยงานมีประสบการณ์ด้านบริหารการศึกษา ๙. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๑๐. มีสถานศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด ๑๑. มีสถานศึกษา ที่มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อการเรียนรู้ อย่างน้อยตำบลละ ๑ แห่ง ๑๒. สถานศึกษาทุกแห่งมีสื่อการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม ๑๓. มีหน่วยงาน อปท. ชุมชน สนับสนุนงบประมาณในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๑๔. มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด	๑. อัตรากำลังครูกับขนาดสถานศึกษาและจำนวน ผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน ไม่สมดุล ส่งผลให้สถานศึกษาขนาดเล็กขาดครู ครูไม่ครบชั้น ครูสอนไม่ตรงสาขา บางแห่งขาดผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ๒. ผู้บริหารและครูบางคนมีทักษะการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอน ยังไม่สอดคล้องกับรูปแบบกับสถานการณ์โลกยุคใหม่หลัง covid-๑๙ ๓. จำนวนประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ๔. ผู้เรียนบางส่วนยังขาดการวางแผนเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต ๕. ครู และ ผู้เรียนยังต้องได้รับการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ๖. ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านล่างต่ำ ๗. ผู้เรียนบางส่วนยังมีทักษะการอ่านการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์ ๘. การแสดงออกทางคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ทักษะชีวิตที่ได้รับจากสื่อออนไลน์ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง ๙. สถานศึกษาหลายแห่งยังขาดปัจจัย วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีและงบประมาณ ๑๐. มากกว่าร้อยละ ๕๐ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก ๑๑. สถาบันศึกษาอาชีวศึกษา ยังมีไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๑๒. งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบประมาณด้านบุคลากร ส่วนงบลงทุน งบดำเนินงานไม่เพียงพอต่อ ความต้องการพัฒนาและไม่สามารถกระจายงบประมาณ ได้เพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษาที่มีจำนวนมาก ๑๓. คุณภาพการจัดการศึกษาภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ๑๔. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชาชนในจังหวัดยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
๑) แนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคที่ตระหนักถึงความปลอดภัยด้านอาหาร สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ความต้องการของตลาดผู้บริโภคอาหารอินทรีย์ และอาหารปลอดภัยเพิ่มสูงขึ้น ๒) ความก้าวหน้าด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยส่งเสริมให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ได้ง่ายขึ้นเกิดการพัฒนาด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการค้ามากขึ้น ๓) แผนชาติ ๒๐ ปี ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม	๑. การเปลี่ยนแปลงนโยบาย จุดเน้นการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ๒. การปรับตัวของหน่วยงานและสถานศึกษา หากหลักสูตรยังไม่มี การปรับให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม อาจไม่ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต ๓. ภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม/ภัยแล้ง/วาตภัย) และการระบาดของศัตรูพืชที่มีความไม่แน่นอน ๔. ปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตร และราคาสินค้าเกษตรที่ไม่สามารถควบคุมได้

	๕. ปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติด การค้ามนุษย์สินค้าผิดกฎหมายตามแนวชายแดน และแรงงานต่างด้าว ที่ผิดกฎหมาย ๖. ประชาชนยังขาดความรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงจากภายนอก เช่น กระแสโลกออนไลน์ และสื่อโซเชียลต่างๆ ที่ไม่มีการคัดกรองก่อนเข้ามารับรู้ของผู้บริโภค ทำให้เด็กเยาวชน หรือแม้กระทั่งประชาชนทั่วไปที่ยังการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ ดำเนินชีวิตตามกระแสความเปลี่ยนแปลงที่ไม่ถูกต้อง ๗. สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ๘. สถานะทางเศรษฐกิจในช่วงแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เรียนบางคนและครอบครัว ๙. ระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ อาจเกิดความเหลื่อมล้ำทางการเงินต่อผู้ประกอบการและภาคครัวเรือนและส่งผลกระทบต่อความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทางสังคม
--	---

การวิเคราะห์ TOWS Matrix

	Opportunities โอกาส ๑.ปัจจุบันมีสื่อการเรียนรู้ทางออนไลน์ ส่งผลให้ครูและผู้เรียนต้องปรับตัวเข้ากับเปลี่ยนแปลงการ ซึ่งสามารถหาความรู้จากสื่อออนไลน์ได้ง่ายขึ้น ๒.เทคโนโลยีดิจิทัล เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะสถานการณ์โรคระบาดปัจจุบัน ๓.ยุทธศาสตร์และแผนการศึกษาระดับชาติ มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพคน	Threats อุปสรรค ๑.นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่อาจต้องมีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของผู้บริหาร ๒.ระบบเศรษฐกิจใหม่ อาจสร้างความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการกระจายรายได้ ๓.ภัยคุกคามและภัยความมั่นคงที่มากับการใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิด
Strengths จุดแข็ง ๑.มีสถานศึกษาที่สามารถเป็นหลักให้กับชุมชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ง่าย ๒.ชุมชน ภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชนในพื้นที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๓.หน่วยงานมีนโยบายด้านการศึกษาจากต้นสังกัด โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน ๔.มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีศักยภาพด้านต่างๆ	SO (เชิงรุก) ๑. การพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ๒.การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาต่างประเทศให้กับครู ผู้เรียน ๓.การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นสื่อในการจัดการศึกษา ๔.การส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษาจากบพัฒนาจังหวัด อบท. และองค์กรเอกชน ๕.การส่งเสริมการมีงานทำ/ทักษะอาชีพ จากหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	ST (แก้ไข) ๑.การสร้างความเข้าใจ การยอมรับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ การสร้างทัศนคติที่ถูกต้อง ๒.การสร้างความรู้ความเข้าใจ การรับมือภัยคุกคาม การป้องกันภัยทางไซเบอร์ การใช้สื่อโซเชียลให้เกิดประโยชน์ ๓.การบริหารจัดการศึกษาที่ทันสมัย / มีการบูรณาการจัดการศึกษาร่วมกัน ๔.การสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียน
Weaknesses จุดอ่อน ๑.มีการกระจุกตัวของผู้เรียนในพื้นที่ส่งผลให้สถานศึกษาหลายแห่งครูไม่ครบชั้นไม่ตรงสาขา ๒.ครูบรรจุใหม่ ประสบการณ์ ทักษะการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ในขณะที่ครูรุ่นเก่ามีประสบการณ์สูง ขาดแรงจูงใจ และขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ๓.มีสถานศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดที่ขาดความพร้อมด้านต่างๆมากกว่ากึ่งหนึ่ง ๔.สถานศึกษาอาชีวะของรัฐยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด ๕.ระดับทักษะภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ๖.ปัญหาคุณธรรม จริยธรรม ทัศนคติของผู้เรียนบางส่วน	WO (ป้องกัน) ๑.การบริหารงานบุคลากรข้าราชการครู ๒.การดำเนินงานสถานศึกษาคุณภาพชุมชนสถานศึกษาดีสี่มุมเมือง การบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ๓.การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และถ่ายทอดประสบการณ์องค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ๔.การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา การศึกษาทวิศึกษา ทวิภาคี ห้องเรียนนอกที่ตั้ง รวมถึงการเข้าถึงอาชีวศึกษาเอกชน ๕.การส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศ ๖.การส่งเสริมทักษะดิจิทัล ๗.มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายครอบคลุมทุกมิติ	WT (เชิงรับ) ๑.มีความเป็นกลางทางการเมือง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๒.มีการขับเคลื่อนและพัฒนาการศึกษาในจังหวัดตามนโยบายและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ๓.วางระบบการรักษาความปลอดภัย ภัยคุกคามในสถานศึกษาและภัยทาง ไซเบอร์ ๔.การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของประเทศ ๕.การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมความเป็นไทย

๖. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ

จากการทบทวนความเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพของจังหวัด (SWOT Analysis) และปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดอำนาจเจริญจึงได้กำหนดจุดยืนและเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญขึ้น โดยมีเป้าหมายที่จะมุ่งสู่การเป็น “เมืองธรรมเกษตร การเกษตรสร้างมูลค่า ท่องเที่ยวเสริมสร้างสุขภาพ เชื่อมโยงเส้นทางการค้า” ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า จังหวัดอำนาจเจริญได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ทั้งสิ้น ๔ ประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑) การพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองธรรมเกษตร โดยมีเป้าหมายให้เกษตรกรในจังหวัดอำนาจเจริญปรับเปลี่ยนวิถีคิดและวิถีการผลิตเป็นแบบ “ธรรมเกษตร” ซึ่งเป็นการทำเกษตรที่ยึดหลักของคุณธรรม เห็นคุณค่าของชีวิต เคารพในความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกในการหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาตนเองโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีจิตใจที่ดีงาม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีจิตใจสาธารณะจากการเกษตรที่เกื้อกูลธรรมชาติ

๒) การส่งเสริมจังหวัดในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการผลิตด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนความหลากหลายของสินค้าเกษตร

๓) การส่งเสริม สนับสนุนจังหวัดในด้านการเดินทางท่องเที่ยวที่มีแรงจูงใจหรือจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพบนพื้นฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น สมุนไพรเพื่อสุขภาพ เกษตรอินทรีย์ เมืองธรรมะ กิจกรรมกีฬา เรื่องราวและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยว รวมถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยความเป็นเมืองสุขภาพของจังหวัดอำนาจเจริญ

๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างสาธารณูปโภค การคมนาคมและโลจิสติกส์ รวมทั้งส่งเสริมความสะดวกทางการค้า เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและการพัฒนาบริการของรัฐเพื่อหนุนเสริมการค้า การบริการ และการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาการค้าชายแดน การเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าของผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนการสร้างพื้นที่ค้าขาย เป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดให้ผู้บริโภค

๖.๑ คำนิยามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ

ในห้วงแผนพัฒนาจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ “เมืองธรรมเกษตร การเกษตรสร้างมูลค่า ท่องเที่ยวเสริมสร้างสุขภาพ เชื่อมโยงเส้นทางการค้า” โดยได้กำหนดนิยามความหมายของแต่ละเป้าหมาย ดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา	นิยามความหมาย
เมืองธรรมเกษตร	คือ การทำการเกษตรที่ยึดหลักของคุณธรรม เห็นคุณค่าของชีวิต เคารพในความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกในการหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาตนเองโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีจิตใจที่ดีงาม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีจิตใจสาธารณะ จากการเกษตรที่เกื้อกูลธรรมชาติ ตามองค์ประกอบ ดังนี้ ๑. การยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมในการประกอบกิจกรรมการเกษตร การจัดการการเกษตรด้วย ปัญญา การเอื้ออาทร การเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี เป็นการเกษตรที่เคารพ และเห็นคุณค่าของชีวิตและความเป็นมนุษย์ ๒. การอนุรักษ์ เคารพ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีการจัดการดิน น้ำ อย่างมีประสิทธิภาพ มีการทำ เกษตรที่เข้าใจธรรมชาติ และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายการพัฒนา	นิยามความหมาย
	๓. การจัดการการเกษตรแบบสมดุล สามารถพึ่งตนเองได้ในปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค) และมีความเป็นเลิศด้านนวัตกรรม เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ๔. ทำการเกษตรด้วยศาสตร์พระราชาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรยึดหลักการพึ่งตนเอง และมีหลักธรรมในการดำเนินชีวิต ๕. การเสริมสร้างการมีวิถีชีวิตใหม่ในครอบครัว ชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี บนฐานของความรู้ คุณธรรม นำไปสู่เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ที่มีความสมดุลพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ๖. การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต การพัฒนาคนที่มีคุณภาพ ที่สามารถจัดการตนเอง และปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง แต่ยังคงความเป็นชุมชนแห่งความสุขที่ดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีพื้นถิ่น และการดำเนินชีวิตด้วยหลักธรรมทางศาสนา ๗. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงในระดับชุมชน อำเภอ จังหวัดที่เข้มแข็งเป็นจังหวัดที่น่าอยู่และมีสันติสุข
การเกษตรสร้างมูลค่า	คือ การผลิตสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูง และขับเคลื่อนการผลิตด้วยภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย ๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น คือการส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าเกษตรชนิดใหม่ให้รองรับความต้องการของตลาดยุคใหม่ ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมถึงส่งเสริมการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนส่งเสริมแบรนด์และสร้างเรื่องราวของสินค้าให้เป็นที่รู้จักและยอมรับ ๒. เกษตรปลอดภัย คือการสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคให้ความสำคัญกับระบบการจัดการการผลิตที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทั้งด้านการผลิต ระบบการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐาน ระบบตรวจสอบย้อนกลับ และสนับสนุนกลไกทางการตลาด ๓. เกษตรชีวภาพ คือการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบยั่งยืน การส่งเสริมการปลูกสมุนไพรและพัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรม ๔. เกษตรแปรรูป คือการปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย รวมถึงนวัตกรรมจากภูมิปัญญามาพัฒนาต่อยอดสินค้าเกษตรขั้นต้นให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงขึ้น การส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะด้วยอุตสาหกรรมเกษตร ๕. เกษตรอัจฉริยะ คือการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการผลิตให้เป็นฟาร์มอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตรในเชิงคุณภาพและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด

เป้าหมายการพัฒนา	นิยามความหมาย
ท่องเที่ยวเสริมสร้างสุขภาพ	คือ การเดินทางท่องเที่ยวที่มีแรงจูงใจหรือจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสุขภาพบนพื้นฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น สมุนไพรเพื่อสุขภาพ เกษตรอินทรีย์ เมืองธรรมชาติ กิจกรรมกีฬา เรื่องราวและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการท่องเที่ยว รวมถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยความเป็นเมืองสุขภาพของจังหวัดอำนาจเจริญ ประกอบด้วย สิ่งที่เราต้องการ ๕ สิ่ง หรือ ๕ อ. ได้แก่ (๑) อากาศ คือ การมีสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ อากาศที่บริสุทธิ์และสงบ เหมาะแก่การ Refresh ทั้งกายใจ และ เติมพลังให้กับชีวิต (๒) อาหาร คือ การมีอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพหลากหลาย เช่น สมุนไพรพื้นบ้าน, สมุนไพรศูนย์แพทย์แผนไทย พนา, กระชายขาวและฟ้าทะลายโจรต้านโควิด, กัญชาเพื่อสุขภาพ, อาหารอินทรีย์ที่ปลอดอันตรายจากสารพิษและช่วยสร้างให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันต่อสู้กับเชื้อโรคมมากขึ้น (๓) ออกกำลังกาย คือ การมีสภาพแวดล้อมและเส้นทางที่เหมาะสมในการออกกำลังกาย เช่น วิ่งปั่นจักรยาน หรือ Light Exercise เช่น โยคะ, ไทเก๊ก, เต้นแอโรบิก (๔) อารมณ์ คือ การปลีกตัวจากสังคมที่วุ่นวาย สบายใจมีความสุข สงบ จะก่อให้เกิดอารมณ์ที่ดี สงบ มั่นคง มีสติ สมาธิและปัญญา ส่งผลในการเสริมสร้างพลังให้แก่สุขภาพทั้งกายและใจ และ (๕) อำนาจ คือการสร้างหรือเติมพลังให้กับชีวิตจากทั้ง ๔ อ. และยังมีหมายถึง จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ร่างกายและผู้คนต้องการจะมาเพื่อ “Refresh และ เติมพลังให้ชีวิต” โดยการท่องเที่ยวเสริมสร้างสุขภาพ มีองค์ประกอบ ๕ ด้านที่สำคัญ ๑. การท่องเที่ยวชายโขง คือ การท่องเที่ยวบนวิถีชีวิต วิถีชุมชน ประเพณี และวัฒนธรรมของชาวบ้านริมฝั่งแม่น้ำโขง เพื่อเชื่อมโยงสินค้า OTOP ที่สะท้อนอัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน เข้ากับแหล่งท่องเที่ยวและบริการ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำของสังคม มุ่งเน้นการสร้างโอกาส อาชีพ และรายได้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนริมฝั่งแม่น้ำโขง ๒. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา คือ การท่องเที่ยวที่มีแรงจูงใจหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการออกกำลังกายหรือเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ทั้งที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง ตลอดจนการเดินทางเพื่อชมการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ จนถึงมหกรรมกีฬานักท่องเที่ยวสนใจ รวมทั้งการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ๓. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และธรรมชาติ คือ การเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพ พิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้ มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

เป้าหมายการพัฒนา	นิยามความหมาย
	๔. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ คือ การเดินทางท่องเที่ยวที่นอกจากจะมีเป้าหมายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจแล้ว นักท่องเที่ยวยังต้องการเดินทางเข้ามารับบริการทางการแพทย์ ทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพควบคู่กันไป เช่น การรับคำปรึกษาด้านสุขภาพ การใช้บริการสปาและการซื้อผลิตภัณฑ์สปา การนวด การประคบสมุนไพร การฝึกสมาธิเพื่อเรียนรู้การนำวิถีทางทางธรรมชาติมาบำบัดรักษาหรือสร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น ๕. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ คือ การท่องเที่ยวโดยมีทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งทรัพยากร ธรรมชาติเหล่านี้อาจจะเป็นความงดงามตามสภาพธรรมชาติ ความ แปลกตาของสภาพธรรมชาติ สัตว์หายากที่สำคัญทางธรณีวิทยาและภูมิศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์หรือเป็นสัญลักษณ์ ของท้องถิ่น นั้นๆ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษ (Special Environmental Features) หรือสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทางวิชาการก็ได้ ๖. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน คือ การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชน เพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของในการจัดการ ดูแล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน
เชื่อมโยงเส้นทางการค้า	คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างสาธารณูปโภค การคมนาคมและโลจิสติกส์ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้า เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวและการพัฒนาบริการของรัฐเพื่อหนุนเสริมการค้า การบริการ และการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาการค้าชายแดน การเสริมสร้างศักยภาพทางการค้าของผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนการสร้างพื้นที่ค้าขาย เป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดให้ผู้บริโภค

๖.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดอำนาจเจริญ

๑. ดัชนีวัดความสุขมวลรวมของประชาชนจังหวัดอำนาจเจริญ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๗๐ (ข้อมูลฐาน ปี ๒๕๕๖ ผลการดำเนินงาน ร้อยละ ๔๖.๗)
๒. ครบถ้วนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ เป้าหมาย ๕ ปี (ข้อมูลฐาน ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒๒๕,๒๓๓ บาท)
๓. พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับมาตรฐาน จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐ (ข้อมูลฐาน ปี ๒๕๖๓ ผลการดำเนินงาน พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๑๓๑,๐๕๒ ไร่)
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ไม่น้อยกว่า ๔,๗๐๐ ไร่/ปี (ข้อมูลฐาน ปี ๒๕๖๓ ผลการดำเนินงาน พื้นที่ปลูกป่า จำนวน ๑,๐๑๔ ไร่)
๕. เศรษฐกิจจังหวัดอำนาจเจริญขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี (ข้อมูลฐาน ปี ๒๕๖๒ ผลการดำเนินงาน อัตราการขยายตัว ๕.๔)

๖.๓ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอำนาจเจริญ

แผนพัฒนาจังหวัดในทวิวรรษ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกอบด้วย ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร
๒. การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และสินค้าชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน

โดยในแต่ละประเด็นการพัฒนามีแนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา และแผนงานโครงการเพื่อขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์สมุนไพร

๑.๑ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อพัฒนาจังหวัดให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์สินค้าเกษตรปลอดภัย และผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร
- (๒) เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าทางการเกษตรในจังหวัด ให้มีผลผลิตสูงขึ้น และสามารถแข่งขันได้
- (๓) เพื่อพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

๑.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับมาตรฐาน จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐	พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ ๑๓๑,๐๕๒ ไร่ (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	๘๐,๐๐๐ ไร่	๘๐,๐๐๐ ไร่	๘๐,๐๐๐ ไร่	๘๐,๐๐๐ ไร่	๘๐,๐๐๐ ไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร และสมุนไพร เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ เป้าหมาย ๕ ปี	มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร ๔๙๗,๕๙๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ๘,๐๘๗,๔๔๓.๓๓ บาท (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๓. ครีวเรือน ที่ประกอบอาชีพ ด้านการเกษตร มีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ เป้าหมาย ๕ ปี	รายได้สุทธิ ครัวเรือน ๒๒๕,๒๓๓ บาท (ผลการ ดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒

๑.๓ แนวทางการพัฒนา

- (๑) ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- (๒) ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ GAP
- (๓) ส่งเสริมการผลิตพืชสมุนไพร และพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพร ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
- (๔) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรหลากหลาย
- (๕) ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร
- (๖) ส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์สมุนไพร
- (๗) พัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การพัฒนาคน หมู่บ้าน ชุมชน ให้มีคุณภาพ มั่นคง เข้มแข็ง และทันสมัย
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๑ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อพัฒนาระบบการบริหาร การบริการ การจัดการภาครัฐ ที่มีธรรมาภิบาล มีคุณภาพ มีความทันสมัยมากขึ้น และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- (๒) เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายในจังหวัด ให้ประชาชนมีสันติสุข สร้างสรรค์สังคมที่น่าอยู่
- (๓) เพื่อพัฒนาคนทุกกลุ่มวัยให้เป็นคนดี มีความรู้ คู่คุณธรรม มีศักยภาพในการดำรงชีวิต และสามารถพึ่งพาตนเองได้
- (๔) เพื่อพัฒนากลุ่มองค์กร ชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้

๒.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ระดับความสำเร็จใน การป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด ค่าเป้าหมาย : ระดับ ๕	ระดับ ๕ (ผลการ ดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕

๒. ร้อยละของการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาชน ร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี	ร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเฉลี่ย ปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓. จำนวนกิจกรรมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่ร่วมดำเนินการกับประเทศเพื่อนบ้าน ค่าเป้าหมาย : ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง/ปี	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง
๔. จำนวนกิจกรรมและ/หรือจำนวนประชาชนที่เข้าร่วม กิจกรรมในการเชิดชูเฉลิมพระเกียรติสถาบันหลักของชาติ ค่าเป้าหมาย : ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ครั้ง และ/หรือ ๑๗๕,๐๐๐ คน	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน	๕๐ ครั้ง หรือ ๓๕,๐๐๐ คน
ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๕. กลุ่มเปราะบางที่ได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความเข้มแข็ง ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๙๕ ภายในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๗๐ (ค่าเฉลี่ย ปี ๒๕๖๔)	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕
๖. ผู้เรียนและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดอำนาจเจริญ ได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้อง/จำเป็นในเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเฉลี่ย ปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

๗. จำนวนคดีความด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี	ร้อยละ ๕ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๘. ดัชนีวัดความสุขมวลรวมของประชาชนจังหวัดอำนาจเจริญ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๔๖.๗ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๕๖)	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๕	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕
ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๙. จำนวนเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๐
๑๐. จำนวนองค์กรชุมชนที่ขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรสาธารณะประโยชน์ ได้รับการพัฒนาศักยภาพและการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๘๐ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ แนวทางการพัฒนา

- (๑) ส่งเสริมขีดความสามารถทางความรู้ และปัญญาแก่ประชาชนด้วยสมรรถนะสากลรองรับการเปลี่ยนแปลง
- (๒) สร้างสรรค์สังคมคุณธรรม และบ้านเมืองที่น่าอยู่ด้วยจิตอาสา หลักธรรมทางศาสนา ภูมิปัญญาและศาสตร์พระราชา
- (๓) ปรับระบบบริการของส่วนราชการมีความทันสมัย ธรรมภิบาล เป็นที่เชื่อมั่นของประชาชน
- (๔) ระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมดูแล และเสริมศักยภาพประชาชนกลุ่มเปราะบางให้สามารถจัดการตนเองให้หลุดพ้นจากความยากจน และปัญหาหนี้สิน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๕) ส่งเสริมประชาชนให้พึ่งตนเองทางสุขภาพ ลดปัญหาการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เป็นปัญหา และทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี
- (๖) เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน สร้างงาน อาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชนจากฐานการเกษตร ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และธรรมชาติ
- (๗) การพัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชนให้มีความเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๘) เสริมสร้างสังคมสันติสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อย ยุติปัญหาสังคม อาชญากรรม ยาเสพติดลดลง ทุกหมู่บ้าน ด้วยการปฏิบัติการเชิงรุกและการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง
- (๙) ส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ และสินค้าชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้

๓.๑ วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ของจังหวัด ให้เติบโตอย่างต่อเนื่องจากฐานการเกษตร การค้าชายแดน การบริการ มีความเชื่อมโยงกับนานาชาติ

(๒) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางการค้าแก่ประชาชน ชุมชน ผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้

(๓) เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ชุมชน และเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ในระดับชุมชนให้เติบโตมากขึ้น

(๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม โลจิสติกส์และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

๓.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนถนน ที่ได้รับการพัฒนา ให้ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ไม่ น้อยกว่า ๕ สายทาง/ปี	จำนวน ๑ สายทาง (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ๕ สายทาง	ไม่น้อยกว่า ๕ สายทาง	ไม่น้อยกว่า ๕ สายทาง	ไม่น้อยกว่า ๕ สายทาง	ไม่น้อยกว่า ๕ สายทาง
๒. ร้อยละ ของรายได้จากการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน ประเภท OTOP เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	๒,๖๙๕,๒๐๐,๑๘๘ บาท (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐	ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
๓. จำนวนผู้ประกอบการ ที่ได้รับการพัฒนา ขีดความสามารถ ในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ไม่ น้อยกว่า ๒๐ ราย/ปี	๙๐ ราย (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย	ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย	ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย	ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย	ไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย
๔. รายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ต่อ ปี	๒๐๗,๖๓๐,๐๐๐ บาท (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการค้าชายแดนใน ปีที่ผ่านมา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ต่อปี	๑๑,๖๔๘,๐๗๐ บาท (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒

๓.๓ แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการค้าชายแดน
- (๒) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ส่งเสริมพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับทักษะในการประกอบอาชีพ การมีงานทำ รวมทั้งสวัสดิการความมั่นคง และความปลอดภัยในการทำงาน
- (๔) ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและการแปรรูป การเกษตรสู่มูลค่าเพิ่ม
- (๕) พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) พัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาให้ได้มาตรฐานสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
- (๗) ส่งเสริมการพัฒนาอำนาจเจริญสู่เมืองน่าอยู่ วัฒนธรรมเข้มแข็ง และทันสมัย (Smart City)
- (๘) ส่งเสริมการตลาดที่สามารถแข่งขันได้ รองรับผลิตภัณฑ์ และแบรนด์จังหวัดคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ของชุมชน และการพัฒนาตลาดบนระบบดิจิทัล
- (๙) ส่งเสริมการพัฒนานิเวศการค้าชายแดนรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจชายแดนในอนาคต
- (๑๐) เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง หนุนเสริมการพัฒนา การค้าชายแดนระหว่างกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ที่สมดุล ยั่งยืน

๔.๑ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วม เสริมสร้างประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ ปันฟูให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดมีความอุดมสมบูรณ์ สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุลและยั่งยืน
- (๒) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรคุณภาพดี ได้แก่การจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนเพื่อการผลิต การกระจายน้ำสู่พื้นที่การผลิต และแปลงเกษตรของเกษตรกรในจังหวัด

๔.๒ เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย รวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ค่าเป้าหมายเฉลี่ย : ปีละไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่	๓,๐๐๐ ไร่ (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๐๐ ไร่
๒. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งซ้ำซาก ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕/ปี	๑๒๓ หมู่บ้าน (ผลการดำเนินงาน ในปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕

๓. ร้อยละของครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงการบริการน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค – บริโภค ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๗๐	ร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๔. พื้นที่ป่าไม้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่/ปี	๑,๐๑๔ ไร่ (ผลการดำเนินงานในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ไร่
๕. มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยร่วมกันทุกภาคส่วนในจังหวัดอำนาจเจริญครอบคลุมพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๔ แห่ง หมู่บ้าน จำนวน ๖๐๗ หมู่บ้าน และชุมชนในเขตเทศบาลเมือง อำนาจเจริญ จำนวน ๓๑ ชุมชน	ร้อยละ ๑๐๐ (ค่าเฉลี่ยปี ๒๕๖๓)	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๖. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ปริมาณขยะ ๑๑๙,๐๑๔ ตัน กำจัดตามหลักวิชาการ ๙๗,๙๔๖.๕๙ ตัน (ผลการดำเนินงานในปี ๒๕๖๓)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๗. สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐	๒๐ toe เทียบเท่า ๒๓๒,๕๖๐ kwh (การส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทนที่มีในปี ๒๕๖๐)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒

๔.๓ แนวทางการพัฒนา

- (๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่า ดิน น้ำ และพลังงาน
- (๒) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขน้ำท่วม น้ำแล้ง และการสร้างหลักประกันการมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค อย่างยั่งยืน
- (๓) ส่งเสริมการเป็นเมืองสีเขียว และการจัดการขยะอย่างครบวงจร
- (๔) พัฒนาระบบการกระจายน้ำ ปรับปรุงและขยายพื้นที่ชลประทาน แหล่งน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- (๕) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของชุมชน และเกษตรกรในการพึ่งตนเองทางพลังงาน
- (๖) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน